

Številka 0075-2/2010-36
Ljubljana, dne 19. 8. 2011
EVA: 2010-3211-0002
GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE Gp.gs@gov.si
ZADEVA: Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu – predlog za obravnavo
1. Predlog sklepov vlade:
Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08 in 38/10 – ZUKN) je Vlada Republike Slovenije na ... seji dne... sprejela
SKLEP:
»Vlada Republike Slovenije je določila besedilo Predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu in ga predloži Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo po rednem zakonodajnem postopku.«
mag. Helena Kamnar generalna sekretarka Vlade RS
Priloge:
<ul style="list-style-type: none">
- predlog zakona
- osnutek podzakonskega predpisa, katerega izdajo določa predlog zakona
Prejmejo:
<ul style="list-style-type: none">
- Ministrstvo za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo
- Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo
- Urad Vlade RS za komuniciranje
- Generalni sekretariat Vlade RS
2.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:
- v funkciji ministra za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo, dr. Igor Lukšič, Minister za

<p>šolstvo in šport</p> <p>- Marjan Turk, generalni direktor Direktorata za informacijsko družbo, Ministrstvo za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo</p> <p>- dr. Simona Kralj Zatler, podsekretarka, Ministrstvo za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo</p>	
<p>2.b Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu Državnega zbora:</p> <p>- v funkciji ministra za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo, dr. Igor Lukšič, Minister za šolstvo in šport</p> <p>- Marjan Turk, generalni direktor Direktorata za informacijsko družbo, Ministrstvo za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo</p> <p>- dr. Simona Kralj Zatler, podsekretarka, Ministrstvo za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo</p>	
<p>3. Gradivo se sme objaviti na svetovnem spletu:</p>	<p>DA</p>
<p>4.a Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem oziroma skrajšanem postopku v Državnem zboru RS z obrazložitvijo razlogov:</p> <p>Predlaga se skrajšani postopek obravnave predloga zakona v Državnem zboru RS na podlagi prve alineje prvega odstavka 142. člena Poslovnika Državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07-uradno prečiščeno besedilo).</p> <p>Pri predlaganih spremembah in dopolnitvah gre za manj zahtevne spremembe in dopolnitve zakona (prva alineja prvega odstavka 142. člena Poslovnika Državnega zbora). S predlogom tega zakona se namreč odpravljajo le nekatere nejasnosti in pomanjkljivosti, ki so se pokazale pri izvajanju samega zakona, hkrati pa se v slovensko področno zakonodajo vključuje institut nacionalnega programa informacijske družbe.</p>	
<p>4.b Predlog za skrajšanje poslovnih rokov z obrazložitvijo razlogov:</p>	
<p>5. Kratek povzetek gradiva</p> <p>Glavni namen predlaganih sprememb je odpraviti nekatere nejasnosti in pomanjkljivosti, ki so se pokazale pri izvajanju samega zakona, ter v slovensko področno zakonodajo vključiti nacionalni program informacijske družbe. Nacionalni program informacijske družbe je tisti dokument o načrtovanju politike razvoja informacijske družbe, s katerim se določijo prednostna strateška razvojna področja, strateški cilji in usmeritve, obseg in način izvajanja ukrepov, potrebna sredstva ter obdobje izvajanja, vključno s kazalniki doseganja ciljev in učinkov. Osnutek predloga zakona vsebinskih sprememb glede na Direktivo 1999/33/ES (Direktiva o elektronskem podpisu), ki je bila prenesena v slovenski pravni red z Zakonom o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu (v nadaljevanju: ZEPEP), ne prinaša. Zaradi boljše uskladitve s preneseno direktivo, ki v 3. členu določa, da »države članice opravljanja storitev overjanja ne smejo pogojevati z nobenim predhodnim dovoljenjem«, sta po zgledu zakona, ki ureja elektronske komunikacije, in zakona, ki ureja pošto, opredeljena</p>	

obvezna vsebina priglasitve in postopek vpisa v register overiteljev v Republiki Sloveniji. V predlaganih spremembah je bliže Direktivi 1999/93/ES o elektronskem podpisu opredeljen »napreden elektronski podpis« in dodan »kvalificirani elektronski podpis«. Kljub temu, da gre na prvi pogled pri izrazih "varen elektronski podpis" in "napreden elektronski podpis" zgolj za manjšo razliko v njuni definiciji, sredstva za oblikovanje varnega podpisa morajo namreč omogočati varno elektronsko podpisovanje, pa gre dejansko za pomembno dodatno zahtevo pri opredelitvi varnega elektronskega podpisa. Ker bi zgolj sprememba definicije izraza "varen elektronski podpis" posledično povzročila znižanje nivoja zanesljivosti takega podpisa, je smiselna tudi sprememba izraza v "napreden elektronski podpis", ki se sicer uporablja tako v Direktivi kot v zakonodaji večine držav članic EU. Skladno z navedenim se s to novelo hkrati dopolnjujejo tudi prekrškovne določbe iz 47. in 48. člena ZEPEP, uvaja prehodno določbo, po kateri se morajo zakoni, ki urejajo podpisovanje z elektronskimi podpisi, uskladiti s tem zakonom do 1. 1. 2013. Po poteku tega datuma se v postopkih, kjer je zahtevan varen elektronski podpis, overjen s kvalificiranim potrdilom, zahteva uporaba kvalificiranega elektronskega podpisa. Do 1. januarja 2013 izraz "kvalificiran elektronski podpis" pomeni "varen elektronski podpis, overjen s kvalificiranim potrdilom," izraz "napreden elektronski podpis" pomeni "varen elektronski podpis", izraz "napreden časovni žig" pa pomeni "varen časovni žig".

6. Presoja posledic

a)	na javnofinančna sredstva v višini, večji od 40 000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	NE
b)	na usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	NE
c)	administrativne posledice	NE
č)	na gospodarstvo, posebej na mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	NE
d)	na okolje, kar vključuje tudi prostorske in varstvene vidike	NE
e)	na socialno področje	NE
f)	na dokumenta razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none"> - na nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja, - na razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna - na razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij 	NE

7.a Predstavitev ocene finančnih posledic, višjih od 40 000 EUR

/samo, če izbere DA pod točko 6a)/

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t+1	t+2	t+3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) obveznosti za druga javna finančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a. Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra ukrepa, projekta/Naziv ukrepa, projekta	Šifra PP /Naziv PP	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1
SKUPAJ:				
II.b. Manjkajoče pravice porabe se bodo zagotovile s prerazporeditvijo iz:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra ukrepa, projekta/Naziv ukrepa, projekta	Šifra PP /Naziv PP	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1
SKUPAJ:				
II.c. Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov oz. povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki		Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1	

SKUPAJ:		

7.b Predstavitev ocene finančnih posledic, nižjih od 40 000 EUR

Predlagano gradivo ne bo imelo učinka na proračun in na druga javnofinančna sredstva, nižja od 40.000,00 EUR v tekočem letu in naslednjih treh. V proračunu ni potrebno zagotoviti sredstev za izvedbo tega zakona.

8. Predstavitev sodelovanja javnosti

Gradivo je bilo predhodno objavljeno na Državnem portalu Republike Slovenije ter spletni strani Ministrstva za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo (MVZT).	DA
---	----

Datum objave: 6. oktober 2010

V razpravo je bila vključena vsa zainteresirana javnost, saj je bilo gradivo »Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu« objavljeno na Državnem portalu Republike Slovenije, e-uprava, v rubriki e-demokracija ter na spletnih straneh ministrstva. Mnenj, predlogov in pripomb v tridesetdnevem roku javne razprave ni bilo podanih.

9. Predstavitev medresorskega usklajevanja

Gradivo je bilo dne 15.04.2011 poslano v medresorsko usklajevanje vsem ministrstvom, Službi Vlade Republike Slovenije za zakonodajo (v nadaljnjem besedilu: SVZ), Uradu Republike Slovenije za intelektualno lastnino in Informacijskemu pooblaščenču.

Izjave o usklajenosti so poslali:

- Ministrstvo za zdravje,
- Ministrstvo za promet in
- Ministrstvo za gospodarstvo, Urad RS za intelektualno lastnino.

Popravljen in dopolnjen gradivo je bilo ponovno poslano v medresorsko usklajevanje SVZ, Ministrstvu za javno upravo, Ministrstvu za finance, Ministrstvu za notranje zadeve in Informacijskemu pooblaščenču, ki so prvič podali pripombe. SVZ ni imelo več pripomb na predloženo gradivo, je pa hkrati posredovalo nomotehnične in redakcijske popravke in je podalo soglasje v nadaljnjem medresorskem usklajevanju. Ministrstvo za javno upravo, Ministrstvo za notranje zadeve in Informacijski pooblaščenec so po prejemu dodatno popravljenega gradiva podali mnenje brez pripomb. Prav tako je tudi Ministrstvo za finance podalo mnenje, v katerem z vidika pristojnosti gradivu ne nasprotuje, dodaja pa, da se bodo v nacionalnem programu informacijske družbe pravice porabe, skladno z vsakoletnim zakonom o izvrševanju proračuna, zagotavljale v znesku, določenem s proračunom, ne glede na znesek, ki bo predviden z Nacionalnim programom informacijske družbe.

Datum pošiljanja:

- 15.4.2011

<ul style="list-style-type: none"> - 27.6.2011 - 19.7.2011 - 22.7.2011 		
/Gradivo je usklajeno:	v celoti / v pretežni meri / delno	
	Bistvena odprta vprašanja:	
	<ul style="list-style-type: none"> - ... - 	
Priložiti mnenja organov, s katerimi gradivo ni usklajeno/		
10. Gradivo je lektorirano		DA
11. Zahteva predlagatelja za		
a)	obravnavo neusklajenega gradiva	NE
b)	za nujnost obravnave	NE
c)	obravnavo gradiva brez sodelovanja javnosti	NE
12. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti		DA
13. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade		DA
14. Gradivo je pripravljeno na podlagi sklepa vlade št. ... z dne ...		
V funkciji ministra za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo Dr. Igor Lukšič Minister za šolstvo in šport		

PRILOGA:

- jedro gradiva

ZAKON

O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ELEKTRONSKEM POSLOVANJU IN ELEKTRONSKEM PODPISU

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Elektronsko komuniciranje in poslovanje zahtevata elektronsko podpisovanje in ustrezne postopke za ugotavljanje verodostojnosti, celovitosti in nezataljivosti podatkov ter identitete podpisnika. Ena od ključnih zahtev za varno elektronsko poslovanje je zagotovljena avtentičnost elektronskih podatkov in preverjena identiteta subjektov, s katerimi komuniciramo. Ne glede na to ali so dokumenti v elektronski obliki zaupni ali ne, mora obstajati mehanizem, s katerim nadomestimo lastnoročni podpis in preprečimo nepooblaščen spreminjanje podatkov. Preverjanju pristnosti elektronskih podatkov in identifikaciji podpisnika v elektronskem poslovanju so namenjeni elektronski podpisi. Zakon o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu (v nadaljnjem besedilu: ZEPEP) je Državni zbor Republike Slovenije sprejel 23. junija 2000, objavljen je bil v Uradnem listu RS št. 57/00, veljati pa je začel 22. avgusta istega leta. ZEPEP je splošni horizontalni zakon, s katerim je bila v slovenski pravni red v celoti prenesena Direktiva št. 1999/93/ES Evropskega parlamenta in Sveta EU z dne 13. decembra 1999 o skupnem okviru Skupnosti za elektronske podpise (v nadaljnjem besedilu: Direktiva o elektronskem podpisu). ZEPEP povzema določbe te direktive in UNCITRAL-ovega vzorčnega zakona o elektronskem poslovanju ter opredeljuje pojme, kakršni so: podatki v elektronski obliki, elektronsko sporočilo, elektronski podpis, časovni žig, pošiljatelj, naslovník, prejemnik in posrednik elektronskega sporočila, podatki in naprave za tvorjenje podpisa, podatki in naprave za preverjanje elektronskega podpisa, kvalificirano in navadno potrdilo itd.

Pobuda za spremembe in dopolnitve ZEPEP je nastala zaradi terminološke uskladitve z Direktivo o elektronskem podpisu in Odločbo 2009/767/ES. Pobudo zanje je dala tudi strokovna javnost – zaradi nejasnosti posameznih določb ZEPEP, Inšpektorat RS za elektronske komunikacije, elektronsko podpisovanje in pošto ter overitelji, predvsem na Ministrstvu za javno upravo RS in Ministrstvu za obrambo RS ter Halcom, d. d. Vse pripombe smo temeljito proučili in skladno s tem pripravili predlog tega zakona za spremembo in dopolnitev tistih določb ZEPEP, ki jih je bilo po mnenju strokovne javnosti in po našem mnenju treba spremeniti in dopolniti. Določbe zakona so zastavljene natančneje in določneje, predvsem pa so razumljivejše. Pri tem nismo posegali v vsebino Direktive o elektronskem podpisu, ki je bila z ZEPEP že prenesena, prav nasprotno – nekatere določbe, ki so bile prenesene neposredno, so s predlogom zakona jasnejše in nedvoumnejše.

Tako lahko razloge za sprejetje predlaganega zakona v širšem pogledu razvrstimo v dve skupini: prvi razlog je odprava nekaterih sistemskih in tehničnih pomanjkljivosti sedanjega zakona, na katere je opozorila dosedanja praksa in uporaba slednjega, drugi razlog pa je vzpostavitev podlag za razvoj elektronskega poslovanja in informacijsko-komunikacijske tehnologije kot temeljne infrastrukture za razvoj storitev informacijske družbe. Skladno s tem predlog sprememb in dopolnitev zakona vnaša v slovenski pravni red pomemben institut za nadaljnji razvoj informacijske družbe, in sicer nacionalni program informacijske družbe. Ker je le to mogoče urediti izključno na zakonski ravni ter je ključno za doseganje ciljev in ustvarjanje možnosti za pospeševanje elektronskega poslovanja in informacijsko-komunikacijske tehnologije kot temeljne infrastrukture za razvoj storitev informacijske družbe, pa tudi za doseganje načel in ciljev izvajanja njene politike, menimo, da je ZEPEP tisti predpis, ki je za prevzem

pomembnih določb omenjenega instituta ustrezen.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

Cilji

Prvi cilj in namen ZEPEP je bil ustrezen prenos Direktive o elektronskem podpisu v slovenski pravni red, ker tega dotedanja ureditev ni zagotavljala. Zakon o spremembah in dopolnitvah ZEPEP pa je predpis, ki spreminja in dopolnjuje posamezne določbe ZEPEP, da bi postale jasnejše in določnejše, v slovenski pravni red pa vnaša nacionalni program informacijske družbe. Nacionalni program informacijske družbe je tisti dokument načrtovanja politike njenega razvoja, s katerim se določijo strateška razvojna področja, prednostne naloge in cilji, obseg, način financiranja in čas za njihovo uresničitev ter kazalniki, po katerih se bo to merilo.

S tem zakonom torej nismo bistveno vsebinsko posegali v sedanji ZEPEP, prav tako ni bilo večjih vsebinskih sprememb v zvezi s preneseno direktivo. Predlagane spremembe in dopolnitve v načelno ureditev elektronskega podpisovanja torej ne posegajo, saj menimo, da je načelna opredelitev do veljavnosti podatkov v elektronski obliki in elektronskega podpisa v pravnem prometu, ki jo določa veljavni ZEPEP, še vedno moderna, saj je tehnološko nevtralna, zaradi česar je povsem primerna in ustrežna.

Cilj predlaganega zakona je torej zapisati posamezne zakonske določbe tako, da bodo jasnejše in razumljivejše, da ne bo nastajal dvom o tem, kateri organ je v posameznih primerih pristojen ukrepati, da se popravijo nekatere manjše vsebinske napake v ZEPEP ter da se postavijo podlage za pospeševanje elektronskega poslovanja in informacijsko-komunikacijske tehnologije kot temeljne infrastrukture za razvoj storitev informacijske družbe. Gre torej na eni strani za manjše posege, ki na samo konsistentnost besedila nimajo vpliva, v praksi pa odpravljajo težave pri uporabi posameznih določb. Poleg zapolnitve nekaterih terminoloških vrzeli med posameznimi pojmi, ki so sicer uveljavljeni v slovenski zakonodaji, se predvsem jasneje opredeljujejo nekatere zakonske določbe, ki v praksi omogočajo različne razlage, kar v številnih primerih posameznike in podjetja dejansko odvrča od odločitve za uporabo elektronskega poslovanja, to pa gotovo ne more biti v skladu z namenom ZEPEP. Ker gre po drugi strani za problematiko, ki je veljavna zakonodaja ne ureja posebej, predlog sprememb in dopolnitev predvideva vključitev novega oddelka v poglavje, ki govori o nacionalnem programu informacijske družbe. To je tudi edini poseg v zakon na načelni ravni.

2.2 Načela

Predlog zakona vsebinsko sledi zlasti načelu pravne varnosti s predvidenim izboljšanjem jasnosti ureditve in upošteva tudi načela, ki vsebinsko izhajajo že iz direktive o elektronskem podpisu, in sicer zlasti načela nezapostavljanja elektronske oblike, tehnološke nevtralnosti, pogodbene svobode strank, odprtosti, dvojnosti, načela varstva osebnih podatkov, varstva potrošnikov in mednarodnega priznavanja.

2.3 Poglavitne rešitve

a) Predstavitev predlaganih rešitev

S tem zakonom sicer nismo vnesli večjih vsebinskih sprememb v zvezi s preneseno Direktivo 1999/93 ES o elektronskem podpisu. Zaradi boljše uskladitve s to direktivo, ki v 3. členu določa, da »države članice opravljanja storitev overjanja ne smejo pogojevati z nobenim predhodnim dovoljenjem«, je po zgledu zakona, ki ureja elektronske komunikacije, in zakona, ki ureja pošto, opredeljena obvezna vsebina priglasitve in postopek vpisa v register overiteljev v Republiki Sloveniji. Predlog zakona določa obvezno vsebino priglasitve, ki jo da overitelj pred začetkom ali pri spremembi opravljanja dejavnosti, in določa postopek vpisa v register overiteljev v Republiki Sloveniji, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za informacijsko družbo (v nadaljevanju: ministrstvo). Slednje vpiše overitelja v register v sedmih dneh po

prejemu priglasitve in mu hkrati pošlje potrdilo o tem vpisu. Potrdilo ni upravni akt in samo po sebi ne ustvarja pravic in obveznosti po tem zakonu. Ministrstvo s podzakonskim predpisom podrobneje predpiše vsebino in obliko priglasitve ter določi obliko in vsebino potrdila o vpisu v register overiteljev. Rok za izdajo podzakonskega predpisa je eno leto po uveljavitvi tega zakona.

S tem zakonom je tudi določeno, da ministrstvo elektronsko podpiše register overiteljev z uporabo kvalificiranega elektronskega podpisa, podatki za preverjanje kvalificiranega potrdila ministrstva pa se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije in na spletnih straneh ministrstva, in to skupaj z registrom overiteljev.

V predlaganih spremembah je bliže Direktivi 1999/93/ES o elektronskem podpisu opredeljen »napreden elektronski podpis« in dodan »kvalificirani elektronski podpis«. Kljub temu, da gre na prvi pogled pri izrazih "varen elektronski podpis" in "napreden elektronski podpis" zgolj za manjšo razliko v njuni definiciji, sredstva za oblikovanje varnega podpisa morajo namreč omogočati varno elektronsko podpisovanje, pa gre dejansko za pomembno dodatno zahtevo pri opredelitvi varnega elektronskega podpisa. Ker bi zgolj sprememba definicije izraza "varen elektronski podpis" posledično povzročila znižanje nivoja zanesljivosti takega podpisa, je smiselna tudi sprememba izraza v "napreden elektronski podpis", ki se sicer uporablja tako v Direktivi kot v zakonodaji večine držav članic EU. Hkrati se obvezno nadzorstvo nad izvajanjem določb zakona prenaša z ministrstva, pristojnega za informacijsko družbo, na inšpektorat, pristojen za elektronsko podpisovanje. Dopolnitev pa prinašata tudi določbi, ki v slovensko področno zakonodajo vključujeta nacionalni program informacijske družbe.

b) Način reševanja

Skladno z zgoraj navedenim se zato predlaga v skladu z načelom pravne varnosti in jasnosti ureditve ustrezno spremembo in dopolnitev določb ZEPEP, z namenom odpraviti nekatere nejasnosti in pomanjkljivosti, ki so se pokazale pri izvajanju samega zakona, ter z namenom v slovensko področno zakonodajo vključiti nacionalni program informacijske družbe. Zaradi boljše uskladitve s preneseno direktivo, ki v 3. členu določa, da »države članice opravljanja storitev overjanja ne smejo pogojevati z nobenim predhodnim dovoljenjem«, sta po zgledu zakona, ki ureja elektronske komunikacije, in zakona, ki ureja pošto, opredeljena obvezna vsebina priglasitve in postopek vpisa v register overiteljev v Republiki Sloveniji. V predlaganih spremembah je bliže Direktivi 1999/93/ES o elektronskem podpisu opredeljen »napreden elektronski podpis« in dodan »kvalificirani elektronski podpis«. Kljub temu, da gre na prvi pogled pri izrazih "varen elektronski podpis" in "napreden elektronski podpis" zgolj za manjšo razliko v njuni definiciji, sredstva za oblikovanje varnega podpisa morajo namreč omogočati varno elektronsko podpisovanje, pa gre dejansko za pomembno dodatno zahtevo pri opredelitvi varnega elektronskega podpisa. Ker bi zgolj sprememba definicije izraza "varen elektronski podpis" posledično povzročila znižanje nivoja zanesljivosti takega podpisa, je smiselna tudi sprememba izraza v "napreden elektronski podpis", ki se sicer uporablja tako v Direktivi kot v zakonodaji večine držav članic EU. Skladno z navedenim se s to novelo hkrati dopolnjujejo tudi prekrškovne določbe iz 47. in 48. člena ZEPEP.

c.) Normativna usklajenost zakona

Zakoni, ki urejajo podpisovanje z elektronskimi podpisi se morajo uskladiti s tem zakonom do 1. 1. 2013. Po poteku tega datuma se v postopkih, kjer je zahtevan varen elektronski podpis, overjen s kvalificiranim potrdilom, zahteva uporaba kvalificiranega elektronskega podpisa. Do 1. januarja 2013 izraz "kvalificiran elektronski podpis" pomeni "varen elektronski podpis, overjen s kvalificiranim potrdilom," izraz "napreden elektronski podpis" pomeni "varen elektronski podpis", izraz "napreden časovni žig" pa pomeni "varen časovni žig".

č) Usklajenost predloga predpisa

Predlog predpisa zaradi svoje vsebine ni bil posredovan v usklajevanje drugim deležnikom (civilni

družbi, lokalnim skupnostim...).

d) Povzetek poročila o sodelovanju javnosti pri pripravi predloga zakona

Gradivo je bilo pred predložitvijo v medresorsko usklajevanje objavljeno na spletnih straneh Ministrstva za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo ter na Državnem portalu Republike Slovenije, e-uprava, v rubriki e-demokracija. Zainteresirana javnost je bila povabljen, da k predlogu zakona pošlje pripombe, a jih v 30 dneh nismo prejeli. Med pripravljanjem zakona smo imeli namreč več sestankov z njenimi predstavniki, ki so nam svoje pripombe dali na sestanku ali pisno takoj po njem in smo jih kar najbolj upoštevali, med javno obravnavo pa ni bilo novih pripomb.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Ta zakon nima vpliva na sprejeti proračun in na druga javnofinančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Ni potrebno zagotoviti sredstev.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Direktiva o elektronskem podpisu

Glavni cilj Direktive o elektronskem podpisu je ustvariti okvir Skupnosti za uporabo teh podpisov, ki omogoča prosti pretok izdelkov in storitev za elektronsko podpisovanje čez meje ter zagotavlja temeljno pravno priznanje elektronskih podpisov. Direktiva ne obravnava sklenitve in veljavnosti pogodb ali drugih pravnih obveznosti, ki jih glede oblike pogodb predpisuje nacionalna zakonodaja ali zakonodaja Skupnosti. Tudi ne izključuje možnosti, da se stranke v zaprtem sistemu (npr. intranet v podjetju ali med ponudnikom storitve in njegovimi strankami) pogajajo o svojih posebnih pogojih za uporabo elektronskih podpisov v tem sistemu.

Direktiva opredeljuje, kaj se šteje za elektronski podpis in napreden elektronski podpis, kaj je potrdilo in kvalificirano potrdilo, kaj so podatki za elektronsko podpisovanje, naprave in varne naprave za ustvarjanje elektronskih podpisov, podatki in naprave za preverjanje elektronskega podpisa, overitelji in infrastruktura overiteljev elektronskih potrdil, prostovoljna akreditacija itd. V 15 členih ureja najpomembnejša vprašanja elektronskega podpisa, ki so ga morale članice EU (in pristopnice) uvesti v svojo zakonodajo najpozneje do 19. 7. 2001. Določa tudi odnos med navadnim, elektronskim in naprednim elektronskim podpisom.

Direktiva obravnava tri oblike elektronskih podpisov. Prva oblika je najpreprostejša in ima širok pomen, uporablja pa se za opredeljevanje in prepoznavanje podatkov. Lahko je preprosta kot podpis e-sporočila z imenom osebe ali z uporabo kode PIN. Da bi podpis veljal kot tak, se mora prepoznavanje navezovati na *podatke* in se ne sme uporabljati le kot postopek ali tehnologija za prepoznavanje *subjekta*. Druga oblika je napreden elektronski podpis, ki mora izpolnjevati zahteve iz drugega odstavka 2. člena navedene direktive. Slednja ne določa tehnologije, vendar se v praksi ta opredelitev nanaša večinoma na elektronske podpise, ki temeljijo na infrastrukturi javnih ključev (PKI). Ta tehnologija uporablja za podpis podatkov šifriranje, ki zahteva javni in zasebni ključ. Obstaja pa še tretja oblika elektronskega podpisa, ki je omenjena v prvem odstavku 5. člena Direktive o elektronskem podpisu in ki vključuje napreden elektronski podpis, ki temelji na kvalificiranem potrdilu in je izdelan z napravo za varno tvorjenje podpisa ter mora izpolnjevati zahteve iz prilog I, II in III («kvalificirani elektronski podpis»).

»Podpisnik« je v Direktivi o elektronskem podpisu opredeljen kot »vsaka oseba, ki ima napravo za tvorjenje podpisa in deluje za svoj račun ali za račun fizične ali pravne osebe ali subjekta, ki ga zastopa«. Čeprav ni navedeno, da se mora elektronski podpis sklicevati na fizično osebo, je podpisnik kvalificiranega elektronskega podpisa (prvi odstavek 5. člena navedene direktive) lahko le fizična oseba, saj se ta oblika podpisa upošteva kot enakovredna lastnoročnemu podpisu.

Prav tako ta direktiva ureja odgovornost overiteljev potrdil pred tretjimi osebami, ki so se zanesle na pravilnost podatkov o nosilcih elektronskih podpisov, ter določa načelo tržnega delovanja overiteljev potrdil, shemo prostovoljne akreditacije overiteljev, mednarodno priznavanje potrdil overiteljev iz drugih držav EU, varstvo osebnih podatkov v zvezi z nosilci elektronskih podpisov in tehnične zahteve, ki jih morajo izpolnjevati kvalificirana potrdila, overitelji kvalificiranih potrdil, naprave za varno elektronsko podpisovanje in priporočila za varno preverjanje elektronskih podpisov.

Avstrija

Avstrija je sprejela poseben zvezni zakon o elektronskem podpisu (Signaturgesetz) št. 190/99, ki je prvič začel veljati 1. 1. 2000. Določa enakost elektronske in pisne oblike na splošno (drugače kakor v Nemčiji, enako kakor pri nas). Zakon ne vsebuje določb o elektronskem poslovanju. Poleg tega zakona je Avstrija sprejela zvezni odlok št. 30/2000 o elektronskem podpisu, ki je začel veljati 3. 2. 2000. V predpisih sta opredeljeni dve vrsti podpisov: temeljni in varni elektronski podpis. Slednji ustreza zahtevam lastnoročnega podpisa, posebno zahtevi pisne oblike, kakršno določa avstrijski civilni zakonik. Poseben zakon ali dogovor med strankami pa lahko določi drugače. Zakonodaja izrecno prepoveduje predhodno avtorizacijo overiteljev in zahteva notifikacijo pri Telekomunikacijski kontrolni komisiji (TKK). Posebnih zakonskih zahtev za javni sektor ni.

Avstrija je spremenila zvezni zakon o elektronskem podpisu 21. avgusta 2007 ter v njem nadomestila varni elektronski podpis z naprednim elektronskim podpisom in uvedla manjše dodatne spremembe, predvsem glede ugotavljanja identitete prihodnjih imetnikov potrdil.

Nemčija

Nemčija je uvedla elektronski podpis in infrastrukturo overiteljev v posebnem zakonu. Zvezni zakon o digitalnem podpisu (Gesetz zur digitalen Signatur, SigG) je začel veljati 22.5.2000 (http://www.bundesnetzagentur.de/cln_1931/EN/Areas/ElectronicSignature/LegalUnderpinnings/legalunderpinnings_node.html). Enakost elektronskega z lastnoročnim podpisom ter enakost elektronske in pisne oblike je določena z zakonom o spremembah zakonov, ki se v nekaterih primerih izrecno sklicujejo na pisno obliko (obligacijski, procesni zakoni). Nemški zakon o elektronskem podpisu še določa, da je nosilec elektronskega podpisa lahko samo *fizična*, ne pa tudi pravna oseba. Zakonodaja izrecno prepoveduje predhodno avtorizacijo overitelja. Obvezna pa je notifikacija za vse overitelje, ki izdajajo kvalificirana potrdila, in sicer pri Reg TP (zakonodajne oblasti za telekomunikacijo in pošto Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen – glej http://ec.europa.eu/information_society/policy/esignature/eu_legislation/notification/germany/index_en.htm). Zakonodaja določa tudi posebne zahteve za uporabo elektronskega podpisa v javnem sektorju.

Velika Britanija

Velika Britanija je sprejela poseben zakon o infrastrukturi overiteljev, splošno veljavnost elektronske oblike pa je predpisala v posebnem zakonu o elektronskih komunikacijah. Zakon o elektronskih podpisih (Electronic Signatures Regulations 2002) je začel veljati 8. 3. 2002 ter določa pogoje glede nadzora overiteljev, njihovo odgovornost in zahteve glede zaščite podatkov. Členi o dokazni veljavnosti elektronskega podpisa v pravnih postopkih so bili preneseni s 7. poglavjem zakona o elektronskih komunikacijah iz leta 2000 (Electronic Communications Act 2000). Elektronski podpis je opredeljen kot zbir elektronskih podatkov, ki je priložen drugim elektronskim podatkom ali logično povezan z njimi in se uporablja kot metoda za preverjanje pristnosti. Takšna opredelitev določa široko možnost tega, kar bi

elektronski podpis lahko bil. Zakonodaja ne prepoveduje predhodne avtorizacije overiteljev in ne predvideva notifikacije overiteljev.

Belgija

Belgija je sprejela zakon o elektronskem podpisu, ki sistemsko ureja vprašanja elektronskega podpisa in infrastrukture overiteljev. Poleg tega sta bila sprejeta zakon z dne 20. 10. 2000, ki uvaja uporabo telekomunikacijskega orodja in elektronskih podpisov, ter kraljeva uredba z dne 6. 12. 2002 za nadzor in akreditacijo overiteljev, ki izdajajo kvalificirana potrdila (začela veljati 27. 1. 2003).

Zakon z dne 9. 7. 2001, ki daje pravni okvir za elektronske podpise in storitve overjanja, je začel veljati 9. 10. 2001. V njem ni določb o enakosti pisne in elektronske oblike, ker se v belgijskem pravnem redu na splošno ne zahteva posebna (npr. pisne) obličnost za sklepanje pogodb. Postavljena pa je določba o »imetniku potrdila« kot pravni ali fizični osebi, ki ji je overitelj izdal potrdilo. Opredeljene so tri vrste podpisov: temeljni, napredni in kvalificirani elektronski podpis. Zakonodaja ne prepoveduje predhodne avtorizacije overiteljev, notifikacija pa je obvezna za vse overitelje, ki izdajajo kvalificirana potrdila. Odgovorni organ za notifikacijo je gospodarsko ministrstvo. Zakonodaja določa posebne zahteve za uporabo elektronskih podpisov v javnem sektorju.

Danska

Danska je, podobno kakor Belgija, sprejela poseben zakon o elektronskem podpisu, izenačitev elektronske oblike s pisno pa je implicitna. Zakon št. 227/2000 o elektronskih podpisih z dne 29. 6. 2000 je začel veljati 1. 10. 2000. Poleg njega sta bili sprejeti še dve uredbi, vladna uredba št. 304/2001, ki uvaja zakon št. 227/2000, in uredba urada za zaščito osebnih podatkov št. 366/2001 o »specifikaciji nekaterih pogojev zakona o elektronskih podpisih in zahtevah za sredstva za elektronsko podpisovanje«. Postavljene so tri vrste podpisov, med njimi kvalificirani elektronski podpis. Zakonodaja ne prepoveduje predhodne avtorizacije overiteljev, obvezna pa je notifikacija za vse overitelje, ki izdajajo kvalificirana potrdila, in sicer pri ITST (državna agencija za informacijske tehnologije in telekomunikacije). Zakonodaja ne postavlja posebnih zahtev za javni sektor.

Finska

Finska je sprejela poseben zakon o elektronskem podpisu št. 14/2003, ki je začel veljati 1. 2. 2003 in v katerem so tudi določbe o enakosti elektronske in pisne oblike. V zakonu je v celoti povzeta Direktiva o elektronskem podpisu. Podpis ima pomen, kakršnega določa ta direktiva. Podpisnik je lahko le fizična oseba, ki razpolaga z ustreznimi podatki za podpisovanje, overitelj pa je pravna ali fizična oseba, ki izdaja potrdila. Finsko pravo temelji na načelu pogodbene svobode in proste presoje dokazov sodne veje oblasti. Posledično ima vsak podpis lahko pravno veljavo. Zakon ne prepoveduje predhodne avtorizacije overiteljev. Notifikacija pa je obvezna za vse overitelje, ki izdajajo kvalificirana potrdila, in sicer je odgovorni organ FICORA (komunikacijske zakonodajne oblasti). Zakonodaja postavlja tudi posebne zahteve za uporabo elektronskega podpisa v javnem sektorju.

Francija

Francija ima podobno ureditev, kakršna je v Nemčiji. Francoski zakon ne razlikuje med pravno veljavnostjo elektronskih podpisov fizičnih in pravnih oseb. Zakon o elektronskem podpisu št. 2000-230, ki je začel veljati 14. 3. 2000, ureja infrastrukturo elektronskega podpisovanja, medtem ko so drugi členi navedene direktive (npr. o enakosti elektronske in pisne oblike) urejeni v spremenjenem civilnem zakoniku (Code Civil). Odlok št. 2001-272 o izvajanju sprememb civilnega zakonika v zvezi z elektronskimi podpisi je začel veljati 1. 4. 2000. V veljavi pa je tudi odlok št. 2002-535 o »vrednotenju in potrjevanju varnosti, zagotovljene s produkti in sistemi za elektronsko podpisovanje«. Elektronski podpis je opredeljen kot: podatki iz uporabe zanesljivih identifikacijskih postopkov, ki zagotavljajo povezavo med e-podatki in so vezani na e-podpis. Zakonodaja postavlja enako opredelitev podpisnika

kakor Direktiva o elektronskem podpisu, ta pa jo omejuje na fizično osebo. Razlikuje tri vrste podpisa, in sicer: temeljni, varni in kvalificirani elektronski podpis. Francija ne pozna predhodne avtorizacije overitelja. Ta mora svojo dejavnost notificirati pri DCSSI, ki mu morajo tudi javiti, ali nameravajo izdajati kvalificirana potrdila. Obveznost notifikacije velja za vse overitelje. Zakonodaja določa še prostovoljno akreditacijo, ki je v francoskem pravu imenovana kvalifikacija. Vendar pa sam francoski sistem ne spodbuja akreditacije in tudi ne predvideva posebnih zahtev za javni sektor.

Nizozemska

Zakon o elektronskih podpisih z dne 8. 5. 2003 je začel veljati 21. 5. 2003. Vnesel je spremembe v več drugih zakonov, na primer v zakon o telekomunikacijah. Nizozemska je ustrezno spremenila področne zakone (npr. civilni zakonik) za izenačitev elektronske oblike s pisno. Zakonodaja ne prepoveduje predhodne avtorizacije overitelja. Notifikacija je obvezna za vse overitelje, ki izdajajo kvalificirana potrdila, za kar je pristojen OPTA (neodvisne poštno in telekomunikacijske oblasti).

Madžarska

Leta 2001 je bil sprejet zakon XXXV o elektronskih podpisih in bil uveden z vladnim dekretom št. 1075/2000 o »potrebni ukrepih v zvezi s tem zakonom«. Več podzakonskih aktov ureja dolžnosti in pristojnosti regulativnega organa, zahteve za storitve, povezane z elektronskimi podpisi, upravne takse, registracijo strokovnjakov s področja storitev za elektronske podpise in varnostne zahteve za storitve, povezane z naprednimi elektronskimi podpisi.

Prilagojenost predlagane ureditve pravu Evropske unije

Direktiva o elektronskem podpisu je temeljna za zagotavljanje visoke stopnje pravne vključenosti in tako za povezano izrabo možnosti elektronskega podpisa brez notranjih meja med članicami. Daje torej ustrezen okvir za izvajanje nacionalne zakonodaje, usklajene v Evropski skupnosti. Direktivo so v svoj pravni sistem prevzele vse članice Evropske unije in njena načela upoštevajo pri izvajanju svoje zakonodaje na ravni samostojnih zakonov ali podzakonskih aktov. V naši državi se načela evropske direktive prenašajo v enoten zakon. V večini držav članic je elektronski podpis urejen v posebnem zakonu, samo Malta in Luksemburg sta podobno kakor Slovenija združila urejanje elektronskega podpisa z elektronskim poslovanjem, Latvija pa to področje ureja z zakonom o elektronskih dokumentih. Ker je Direktiva o elektronskem podpisu razmeroma tehnična, so zakoni držav članic, ki so jo že prenesle, precej podobni in se komaj kaj razlikujejo, kar je razvidno tudi iz zgornjega pregleda zakonodaj. Bolj ali manj se države razlikujejo po načinu, kako so določile pravno veljavnost elektronske oblike ter enakovrednost varnega elektronskega podpisa in pisne oblike. Države, ki so za to preoblikovale svoj civilni zakonik (in po potrebi še druge zakone), so: Nemčija, Francija in Nizozemska. Preostale, ki so to področje na splošno uredile v zakonu o elektronskem podpisu, pa so: Avstrija, Belgija, Danska, Finska, Grčija, Irska, Italija, Luksemburg, Portugalska, Španija in Švedska.

Glavni učinek – popolna uskladitev z Direktivo o elektronskem podpisu, kar je morala Slovenija kot članica EU omogočiti v skladu z ustanovitveno pogodbo – je bil dosežen že s sprejetjem ZEPEP. Z njim je bila celovito zagotovljena primernost te direktive in slednja se ni prenašala posebej. Temeljni namen tega predloga zakona je, da se nekatere določbe ZEPEP preoblikujejo, tako da postanejo jasnejše in nedvoumnejše ter da se dodatno poudari namen ZEPEP, z novimi določbami pa naj bi se uredil tudi institut nacionalnega programa informacijske družbe.

Predlagana ureditev je tako v celoti prilagojena pravu Evropske unije.

6. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Administrativne in druge posledice

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

/

6.2 Presoja posledic na okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike

• /

6.3 Presoja posledic na gospodarstvo

/

6.4 Presoja posledic na socialnem področju

/

6.5 Presoja posledic na dokumente razvojnega načrtovanja

/

6.6 Izvajanje sprejetega predpisa

Sprejeti zakon bo predstavljen na spletnih straneh Ministrstva za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo.

Izvajanje sprejetega zakona spremlja in nadzira Inšpektorat RS za elektronske komunikacije, elektronsko podpisovanje in pošto, ki je organ v sestavi Ministrstva za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo.

6.7 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

II. BESEDILO ČLENOV

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ELEKTRONSKEM POSLOVANJU IN ELEKTRONSKEM PODPISU

1. člen

V Zakonu o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu (Uradni list RS, št. 98/04 – uradno prečiščeno besedilo in 61/06 – ZEPT) se v 1. členu doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Zaradi doseganja ciljev in ustvarjanja možnosti za pospeševanje elektronskega poslovanja in informacijsko komunikacijske tehnologije kot temeljne infrastrukture za razvoj storitev informacijske družbe ta zakon določa tudi način izvajanja politike razvoja informacijske družbe.«

Dosedanji drugi odstavek postane tretji odstavek in se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Če se stranke tako dogovorijo, določbe tega zakona veljajo tudi v zaprtih sistemih, ki so v celoti urejeni s pogodбами med znanim številom pogodbenih strank. V nasprotnem primeru v zaprtih sistemih veljata le določbi 4. in 14. člena tega zakona.«

2. člen

V 2. členu se v 4. točki beseda »varen« nadomesti z besedo »napreden«, v tretji alineji 4. točke pa se črta besedilo »za varno elektronsko podpisovanje«.

Za 4. točko se doda nova, 4. a točka, ki se glasi:

»4. a) kvalificirani elektronski podpis je napreden elektronski podpis, overjen s kvalificiranim potrdilom in oblikovan z napravo za varno tvorjenje podpisa;«.

V 5. točki se beseda »varni« nadomesti z besedo »napreden«, besedna zveza »iz prejšnje točke« pa se nadomesti z besedno zvezo »iz 4. točke«.

V 12. točki se črta beseda »šifirni«.

V 13. točki se beseda »sredstvo« nadomesti z besedo »naprava«.

V 14. točki se besedilo »sredstvo za varno elektronsko podpisovanje je sredstvo« nadomesti z besedilom »naprava za varno tvorjenje podpisa je naprava«.

V 16. točki se beseda »sredstvo« nadomesti z besedo »naprava«.

Na koncu 20. točke se pika nadomesti s podpičjem, za njo pa se doda nova 21. točka, ki se glasi:

»21. storitev informacijske družbe ima pomen, opredeljen v zakonu, ki ureja elektronsko poslovanje na trgu.«.

3. člen

Za 13. členom se dodajo novi 2.a oddelek »Nacionalni program informacijske družbe« ter A 14. člen in B 14. člen, ki se glasijo:

»2.a oddelek

Nacionalni program informacijske družbe

A 14. člen

Nacionalni program informacijske družbe je dokument načrtovanja politike razvoja informacijske družbe, s katerim se določijo prednostna strateška razvojna področja, strateški cilji in usmeritve, obseg in način izvajanja ukrepov, potrebna sredstva ter obdobje izvajanja, vključno s kazalniki doseganja ciljev in učinkov.

B 14. člen

(1) Nacionalni program informacijske družbe sprejme Državni zbor Republike Slovenije na predlog Vlade Republike Slovenije za obdobje petih let.

(2) Sredstva, potrebna za uresničevanje nacionalnega programa informacijske družbe, se določijo v proračunu Republike Slovenije in iz drugih virov, skladno s cilji in prioriteta, določenimi z nacionalnim programom informacijske družbe.«

4. člen

V 14. členu se besedna zveza »s sredstvom za varno elektronsko podpisovanje« nadomesti z besedno zvezo »z napravo za varno tvorjenje podpisa«.

5. člen

V 15. členu se beseda »Varen« nadomesti z besedo »Kvalificirani«, za besedno zvezo »elektronski podpis« pa se črtata vejica in besedilo za njo »overjen s kvalificiranim potrdilom,«.

6. člen

V 17. členu se beseda »ali« nadomesti z besedo »oziroma«.

7. člen

Drugi odstavek 18. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Overitelj mora začetek in spremembo opravljanja dejavnosti in vsake storitve overjanja priglasiti ministrstvu najmanj osem dni prej. Na začetku opravljanja dejavnosti in vsake storitve overjanja ali pri njuni spremembi mora overitelj seznaniti ministrstvo s svojimi notranjimi pravili glede elektronskega podpisovanja in overjanja ter s svojimi postopki in infrastrukturo.«

V tretjem odstavku se za besedo »Overitelj« črtata vejica in besedilo »ki opravlja storitve varnega elektronskega podpisovanja,«.

8. člen

Za 18. členom se doda novi 18.a člen, ki se glasi:

»18.a člen

(1) Ministrstvo zaradi uradne evidence vodi elektronski javni register overiteljev v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: register overiteljev), v katerega so vpisani overitelji, ki so priglasili opravljanje dejavnosti iz drugega odstavka 18. člena tega zakona.

(2) V priglasitvi iz drugega odstavka 18. člena tega zakona je treba navesti podatke o overitelju, podatke o digitalnih potrdilih overitelja in podatke o vsaki prijavitelji storitvi.

(3) Priglasitvi iz drugega odstavka 18. člena tega zakona mora biti priložen javni del notranjih pravil overitelja.

(4) Če bo overitelj izdajal kvalificirana potrdila, mora priglasitev iz drugega odstavka 18. člena tega zakona vsebovati tudi podatke o izpolnjevanju pogojev iz 32. člena tega zakona glede overiteljevih zaposlenih in podatke o sklenjenem obveznem zavarovanju.

(5) Ministrstvo v sedmih dneh po prejemu priglasitve iz drugega odstavka 18. člena tega zakona z vsemi potrebnimi podatki iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena vpiše overitelja v register overiteljev ter mu hkrati pošlje potrdilo o tem vpisu. Potrdilo ni upravni akt ter samo po sebi ne ustvarja pravic in obveznosti po tem zakonu.

(6) Ministrstvo v sedmih dneh po prejemu priglasitve iz drugega odstavka 18. člena tega zakona, ki ne vsebuje vseh potrebnih podatkov iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena, overitelja posebej pozove, da jo dopolni v roku, ki ne sme biti krajši od osem dni.

(7) Minister s podzakonskim predpisom podrobneje določi vsebino in obliko priglasitve iz drugega odstavka 18. člena tega zakona, vsebino podatkov iz drugega in četrtega odstavka tega člena ter obliko in vsebino potrdila iz petega odstavka tega člena.

(8) Register overiteljev elektronsko podpiše ministrstvo z uporabo kvalificiranega elektronskega podpisa. Podatki za preverjanje kvalificiranega potrdila ministrstva se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije, pa tudi na spletnih straneh ministrstva, in sicer skupaj z registrom overiteljev.«.

9. člen

V prvem odstavku 24. člena se za besedo »trenutka« doda vejica, beseda »preklica« pa se nadomesti z besedilom »ko ga overitelj prekliče«.

10. člen

V 25. členu se beseda »varen« nadomesti z besedo »napreden«.

11. člen

V osmi alineji prvega odstavka 28. člena se beseda »varen« nadomesti z besedo »napreden«.

12. člen

V prvem odstavku 30. člena se tretji stavek spremeni tako, da se glasi:
»Register mora biti podpisan z uporabo naprednega elektronskega podpisa.«.

13. člen

V 31. členu se dodata nova drugi in tretji odstavek, ki se glasita:

»(2) Overitelj iz prvega odstavka lahko ugotovi in preveri identiteto in druge pomembne lastnosti fizične osebe, ki zahteva izdajo kvalificiranega digitalnega potrdila, tudi na podlagi veljavnega kvalificiranega digitalnega potrdila, če je veljavno potrdilo izdal isti overitelj.«

(3) Overitelj lahko ob izdaji kvalificiranega potrdila v Centralnem registru prebivalstva preveri pravilnost naslednjih podatko o osebi, ki zahteva izdajo potrdila: osebno identifikacijsko številko, davčno številko, ime in priimek in datum rojstva. Overitelji, ki delujejo v okviru državnih organov, lahko navedene podatke iz Centralnega registra prebivalstva tudi pridobijo.«

14. člen

Naslov 4. oddelka tretjega poglavja »Tehnične zahteve za varno elektronsko podpisovanje« se spremeni tako, da se glasi: »Tehnične zahteve pri napravah za varno tvorjenje podpisa in za preverjanje elektronskega podpisa«.

15. člen

V prvem odstavku 37. člena se besedilo »Sredstva za varno elektronsko podpisovanje« nadomesti z besedilom »Naprave za varno tvorjenje podpisa«.

V drugem odstavku se besedilo »Sredstvo za varno elektronsko podpisovanje« nadomesti z besedilom »Naprava za varno tvorjenje podpisa«.

V tretjem odstavku se besedilo »sredstev za varno elektronsko podpisovanje« nadomesti z besedilom »naprav za varno tvorjenje podpisa«.

16. člen

V prvem odstavku 38. člena se v prvem stavku črta beseda »varnega«.

17. člen

V prvem odstavku 39. člena se v peti alineji beseda »varnih« nadomesti z besedo »naprednih«.

18. člen

V prvem odstavku 40. člena se beseda »ministrstvo« nadomesti z besedno zvezo »inšpektorat, pristojen za elektronsko podpisovanje«.

V drugem odstavku se beseda »ministrstvo« nadomesti z besedo »inšpektorat«.

Tretji in četrti odstavek se črtata.

19. člen

V petem odstavku 41. člena se v prvem stavku besedna zveza »Vlada Republike Slovenije« nadomesti z besedo »ministrstvo«, v drugem stavku pa se beseda »alinee« nadomesti z besedo »alineje«.

20. člen

V prvem odstavku 42. člena se za besedo »delovanje« doda besedilo »ter pogoje za pridobitev akreditacije, določene s pravilnikom akreditacijskega organa«.

21. člen

Drugi odstavek 43. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Register akreditiranih overiteljev elektronsko podpiše akreditacijski organ z uporabo kvalificiranega elektronskega podpisa. Podatki za preverjanje kvalificiranega potrdila akreditacijskega organa se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije, pa tudi na spletnih straneh akreditacijskega organa, in sicer skupaj z registrom akreditiranih overiteljev.«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Akreditacijski organ lahko vodi javni elektronski register naprav za varno tvorjenje podpisa, ki izpolnjujejo pogoje, določene s pravilnikom akreditacijskega organa.«.

22. člen

V 45. členu se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Pravilnik akreditacijskega organa potrdi minister.«

23. člen

V prvem odstavku 47. člena se:

- v 11. točki za besedo »začetka« dodata besedi »ali spremembe«, za besedo »dejavnosti« pa se doda besedilo »in vsake storitve overjanja«,
- v 14. točki beseda »ministrstva« nadomesti z besedo »inšpektorata«,
- na koncu 15. točke pika nadomesti s podpičjem, za njo pa doda nova 16. točka, ki se glasi: »16. ne shranjuje vseh pomembnih podatkov o kvalificiranih potrdilih vsaj toliko časa, kolikor bodo hranjeni podatki, podpisani z elektronskim podpisom, najmanj pa pet let od

izdaje potrdila (35. člen).«.

V drugem odstavku se za besedno zvezo »odgovorna oseba pravne osebe« doda vejica in črta beseda »ali«, za besedno zvezo »samostojnega podjetnika posameznika« pa se doda besedilo »ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost«.

24. člen

V 48. členu se v napovednem stavku za besedno zvezo »pravno osebo« doda vejica in črta beseda »ali«, za besedno zvezo »samostojnega podjetnika posameznika« pa se doda besedilo »ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost«.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

25. člen

Minister izda predpis iz sedmega odstavka 18. a člena zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

26. člen

Zakoni, ki urejajo podpisovanje z elektronskimi podpisi, se morajo uskladiti s tem zakonom do 1. 1. 2013. Po poteku tega datuma se v postopkih, kjer je zahtevan varen elektronski podpis, overjen s kvalificiranim potrdilom, zahteva uporaba kvalificiranega elektronskega podpisa.

27. člen

Do 1. januarja 2013 izraz "kvalificiran elektronski podpis" pomeni "varen elektronski podpis, overjen s kvalificiranim potrdilom," izraz "napreden elektronski podpis" pomeni "varen elektronski podpis", izraz "napreden časovni žig" pa pomeni "varen časovni žig".

28. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

V prvem členu zakon na kratko opisuje svojo vsebino, določa področje uporabe in uporabo elektronskega podpisa v pravnem prometu. Skladno z namenom ZEPEP kot tehnološko nevtralnemu zakonom drugi odstavek tega člena dopolnjuje ZEPEP z navedbo, da zakon zaradi doseganja ciljev in ustvarjanja možnosti za pospeševanje elektronskega poslovanja in informacijsko-komunikacijske tehnologije kot temeljne infrastrukture za razvoj storitev informacijske družbe določa tudi način izvajanja politike razvoja te družbe.

Tako kakor UNCITRAL-ov vzorčni zakon in Direktiva o elektronskem podpisu je tudi ZEPEP namenjen tistim, ki delujejo na odprtem trgu. ZEPEP že zdaj določa, da zakonske določbe, če ni dogovorjeno drugače, ne veljajo v zaprtih sistemih, v katerih se medsebojni odnosi in pravila poslovanja

urejajo izključno na prostovoljnih zasebnopravnih dogovorih med določenim številom udeležencev. Skladno s tem in zaradi jasnosti zakonskega besedila predlagana sprememba določeneje navaja, da določbe ZEPEP veljajo tudi v zaprtih sistemih, ki so v celoti urejeni s pogodbami med znanim številom pogodbenih strank, če se stranke tako dogovorijo. Sicer pa za zaprte sisteme veljata le določbi 4. in 14. člena ZEPEP.

K 2. členu

Zakon v 2. členu opredeljuje temeljne zakonske pojme, ki so z manjšimi razlikami večinoma povzeti iz 2. člena UNCITRAL-ovega vzorčnega zakona in 2. člena Direktive o elektronskem podpisu, zaradi večje jasnosti prenosa vsebine te direktive pa določa pomen še dveh izrazov, ki sicer v slednji nista opredeljena posebej.

Zakon sledi uveljavljeni praksi uporabe elektronskega podpisa ter v 4. in 4. a točki ločuje med elektronskim podpisom (angl. *electronic signature*), naprednim elektronskim podpisom (angl. *advanced electronic signature*) in kvalificiranim elektronskim podpisom (angl. *qualified electronic signature*). Elektronski podpis je niz podatkov v elektronski obliki za preverjanje pristnosti podpisnih podatkov in identifikacije podpisnika. Ta zakon dopolnjuje ZEPEP z vsebinsko opredelitvijo kvalificiranega elektronskega podpisa, ki je enakovreden lastnoročnemu podpisu, in namesto dosedanjega »varnega elektronskega podpisa« uvaja novo vrsto podpisa s terminom »napreden elektronski podpis«.

V nasprotju z dosedanjim varnim podpisom, ki je postavljajl strožje pogoje za vrsto podpisa in zahteval tudi, da je ustvarjen s sredstvom za varno elektronsko podpisovanje, ta zakon tega pogoja za napreden elektronski podpis ne postavlja več. V praksi namreč kljub zahtevam ni bilo vedno mogoče tehnično preveriti in posledično zagotoviti uporabe varnega elektronskega podpisa, ki jo določajo področni zakoni – številne rešitve so se zanašale na varni elektronski podpis, a ta ni bil nujno ustvarjen s sredstvom za varno elektronsko podpisovanje, kakor je to zahteval ZEPEP. Današnja praksa pod terminom varni elektronski podpis pozna podpise, ki so ustvarjeni s sredstvom za varno podpisovanje, in tiste, ki temu pogoju niso zadostili. Z uvedbo terminov napreden elektronski podpis, ki je skladen z v Direktivi o elektronskem podpisu uporabljenim angleškim terminom »advanced electronic signature«, in kvalificirani podpis je mogoče tudi na zakonski ravni ločiti med tehničnimi vrstami podpisov, ki se uporabljajo danes.

Kljub temu, da gre na prvi pogled pri izrazih "varen elektronski podpis" in "napreden elektronski podpis" zgolj za manjšo razliko v njuni definiciji, sredstva za oblikovanje varnega podpisa morajo namreč omogočati varno elektronsko podpisovanje, pa gre dejansko za pomembno dodatno zahtevo pri opredelitvi varnega elektronskega podpisa, ki jo najenostavneje ponazorimo s primeroma elektronskega podpisovanja z digitalnim potrdilom v shrambi spletnega brskalnika, katerega rezultat je napreden elektronski podpis, in elektronskega podpisovanja s potrdilom na pametni kartici, katerega rezultat je varen elektronski podpis. Ker bi zgolj sprememba definicije izraza "varen elektronski podpis" posledično povzročila znižanje nivoja zanesljivosti takega podpisa, je smiselna tudi sprememba izraza v "napreden elektronski podpis", ki se sicer uporablja tako v direktivi kot v zakonodaji večine držav članic EU.

Napreden elektronski podpis je elektronski podpis, ki zadošča tem pogojem: mora biti povezan izključno s podpisnikom, iz njega mora biti mogoče zanesljivo ugotoviti podpisnika, ustvarjen je s sredstvi, ki so izključno pod podpisnikovim nadzorom, s podatki, na katere se nanaša, pa mora biti tako povezan, da je opazna vsaka njihova poznejša sprememba ali sprememba povezave z njimi. Kvalificirani elektronski podpis je napreden elektronski podpis, overjen s kvalificiranim potrdilom in oblikovan z napravo za varno tvorjenje podpisa. Namen kvalificiranega elektronskega podpisa, ki temelji na kvalificiranem potrdilu, je zagotoviti višjo stopnjo varnosti. Od uvedbe zanesljivega seznama overiteljev z Odločbo 2009/767/ES je zdaj mogoče dejansko preverjati, ali je bil podpis ustvarjen z varnim sredstvom za elektronsko podpisovanje. Tako bodo morali zakoni, ki so doslej uporabljali termin varni elektronski podpis, overjen s kvalificiranim potrdilom (in ki je bil v praksi izveden na predhodno omenjena različna načina), določiti, ali zahtevajo uporabo naprednega podpisa, overjenega s kvalificiranim potrdilom, ali

pa kvalificiranega podpisa.

V 5. točki zakon opredeljuje časovni žig (angl. *time stamp*), s katerim je mogoče označiti ali preveriti obstoj podatkov v elektronski obliki v določenem času. Zakon opredeljuje časovni žig kot elektronsko podpisano potrdilo overitelja, ki potrjuje vsebino podatkov, na katere se nanaša, v navedenem času. Od »časovnega žiga« ZEPEP ločuje »varni časovni žig«, za katerega skladno s predhodno spremembo poimenovanja »varnega elektronskega podpisa« v »naprednega« ta zakon uvaja termin »napreden časovni žig«; napreden časovni žig je elektronsko podpisano potrdilo overitelja, ki izpolnjuje pogoje, veljavne za napreden elektronski podpis.

V 12. točki drugega člena zakon določa podatke za elektronsko podpisovanje – to so edinstveni podatki, ki jih podpisnik uporabi za oblikovanje elektronskega podpisa. Takšni podatki so šifre in zasebni ključ v asimetrični (javni) kriptografiji. Njihova edinstvenost je v tem, da nobena druga oseba nima enakih podatkov za elektronsko podpisovanje. Čeprav sta zasebni in javni ključ med seboj matematično povezana, matematične lastnosti njune zgradbe in medsebojne povezave zagotavljajo, da iz enega od njiju v razumnem času ni mogoče določiti drugega¹. Zasebni ključ se uporablja za podpisovanje in za dešifriranje podatkov, medtem ko se javni ključ uporablja za overjanje podpisa in šifriranje podatkov. Skladno z navedenim se v zvezi z omenjeno 12. točko 2. člena s tem zakonom spremeni besedilo: črta se beseda šifrirni, tako da je nedvoumno, da gre za zasebni ključ.

V 13. točki zakon termin »sredstvo« za elektronsko podpisovanje nadomešča s terminom »naprava« za elektronsko podpisovanje, prav tako v 14. točki termin »sredstvo za varno elektronsko podpisovanje« spreminja v »naprava za varno tvorjenje podpisa«. Naprava za varno tvorjenje podpisa je tista, ki ustreza dodatnim zahtevam glede edinstvenosti in zaščite podpisnikovih podatkov za elektronsko podpisovanje. Zahteve so določene v 37. členu ZEPEP. Podobno zakon v 16. točki termin »sredstvo« za preverjanje elektronskega podpisa nadomešča s terminom »naprava« za preverjanje elektronskega podpisa.

Pojem storitve informacijske družbe je opredeljen v Direktivi 98/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. julija 1998 o spremembi Direktive 98/34/ES o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov, in sicer kot vsaka storitev, ki se zagotavlja na daljavo, elektronsko in na zahtevo prejemnika storitve. Pri tem pomeni »na daljavo«, da se storitev zagotavlja, ne da bi bili obe strani sočasno prisotni; »z elektronskimi sredstvi«, da se storitev na začetku pošlje in v namembnem kraju sprejme z elektronsko opremo za obdelavo (vključno z digitalnim tiskanjem) in shranjevanje podatkov ter v celoti pošlje, prenese in sprejme po žici, radiu, optičnih sredstvih ali drugih elektromagnetnih sredstvih; »na zahtevo prejemnika storitev« pa, da se storitev zagotavlja s prenosom podatkov na posamezno zahtevo. Storitve informacijske družbe vključujejo zlasti storitve prodaje blaga ali storitev, dostopa do podatkov ali oglaševanja na svetovnem spletu in storitve dostopa do komunikacijskega omrežja, prenosa podatkov ali shranjevanja prejemnikovih podatkov v komunikacijskem omrežju. Ker omenjeno dikcijo povzema Zakon o elektronskem poslovanju na trgu (Uradni list RS, št. 61/2006, 45/2008 – Zarbit, in 79/2009), predlog sprememb v 21. točki določa le, da ima storitev informacijske družbe pomen, kakršen je opredeljen v zakonu, ki ureja elektronsko poslovanje na trgu.

K 3. členu

Ta zakon dopolnjuje ZEPEP z natančnejšo določbo drugega odstavka 1. člena, v katerem navaja, da zaradi doseganja ciljev in ustvarjanja možnosti za pospeševanje elektronskega poslovanja in informacijsko-komunikacijske tehnologije kot temeljne infrastrukture za razvoj storitev informacijske družbe določa tudi način izvajanja politike razvoja te družbe. Skladno z navedeno določbo zakon v slovenski pravni red vnaša pomemben institut za nadaljnji razvoj informacijske družbe, in sicer nacionalni program informacijske družbe. Ker gre pri tem nedvoumno za vprašanje, ki ga je mogoče urediti izključno na zakonski ravni in ki je ključno za doseganje ciljev in ustvarjanje možnosti za pospeševanje elektronskega poslovanja in informacijsko-komunikacijske tehnologije kot temeljne infrastrukture za razvoj storitev informacijske družbe ter za doseganje načel in ciljev izvajanja politike slednje, menimo, da je ZEPEP tisti predpis, ki je za prevzem bistvenih določb omenjenega instituta

ustrezen.

Nacionalni program informacijske družbe je tisti dokument načrtovanja politike razvoja informacijske družbe, s katerim se določijo prednostna strateška razvojna področja, strateški cilji in usmeritve, obseg in način izvajanja ukrepov, potrebna sredstva ter obdobje izvajanja, vključno s kazalniki doseganja ciljev in učinkov. Skladno s tem zakonom sprejme program Državni zbor Republike Slovenije na predlog Vlade Republike Slovenije za petletno obdobje. Sredstva, potrebna za uresničevanje nacionalnega programa informacijske družbe, se določijo v proračunu Republike Slovenije in iz drugih virov, skladno s cilji in prioriteta, določenimi z nacionalnim programom informacijske družbe.

K 4. členu

Sprememba 14. člena ZEPEP sledi dopolnitvi, ki jo v 14. točko 2. člena ZEPEP vnaša 2. člen tega zakona: termin »sredstvo za varno elektronsko podpisovanje« se spremeni v termin »naprava za varno tvorjenje podpisa«.

K 5. členu

15. člen ZEPEP določa, kateri elektronski podpis je enakovreden lastnoročnemu podpisu. To je napreden elektronski podpis, oblikovan z uporabo naprave za varno tvorjenje podpisa, podpisnik, ki je oblikoval podpis, pa mora imeti kvalificirano potrdilo. Tovrstni podpis je zajet v opredelitvi kvalificiranega elektronskega podpisa, ki jo uvaja ta zakon, zato tej dopolnitvi zakona sledi sprememba tega člena.

K 6. členu

S 17. členom je zaradi načela jasnosti zakonskega besedila natančneje navedena prepoved uporabe podatkov za elektronsko podpisovanje brez vednosti podpisnika oziroma imetnika potrdila, ki se nanaša nanje. Sprememba torej ni vsebinska, ampak predvsem redakcijska.

K 7. členu

Ta zakon določbo 18. člena ZEPEP o začetku opravljanja dejavnosti overiteljev terminološko približuje Direktivi o elektronskem podpisu in Odločbi 2009/767/ES, tako da določa začetek opravljanja storitve overjanja. To storitev overitelj lahko začne opravljati brez posebnega dovoljenja (o tem v obrazložitvi k 8. členu). Skladno z Direktivo o elektronskem podpisu tudi ZEPEP zahteva le prigrasitev na ministrstvo, pristojno za informacijsko družbo. Poleg prigrasitve zahteva, da overitelj ministrstvo obvešča, kakšna so njegova notranja pravila pri elektronskem overjanju in podpisovanju, kakšni so postopki in kakšna je infrastruktura za opravljanje te dejavnosti.

S tem zakonom se dopolnjuje določba drugega odstavka 18. člena ZEPEP z zahtevo, po kateri mora overitelj poleg začetka opravljanja dejavnosti prigrasiti začetek opravljanja vsake storitve overjanja in njune spremembe. Zaradi jasnosti besedila tretjega odstavka 18. člena ZEPEP ta zakon določa tudi, da mora vsak overitelj v svojih notranjih pravilih upoštevati varnostne zahteve, ki jih določa ta zakon in na njegovi podlagi izdani podzakonski predpisi.

K 8. členu

Novi 18.a člen določa obvezno vsebino prigrasitve, ki jo odda overitelj pred začetkom ali spremembo opravljanja dejavnosti, in postopek vpisa v register overiteljev v Republiki Sloveniji, ki ga vodi ministrstvo. Ministrstvo vpiše overitelja v register v sedmih dneh po prejemu prigrasitve in mu hkrati pošlje potrdilo o tem vpisu. Potrdilo ni upravni akt ter samo po sebi ne ustvarja pravic in obveznosti po tem zakonu. Ministrstvo s podzakonskim predpisom podrobneje predpiše vsebino in obliko prigrasitve ter določi obliko in vsebino potrdila o vpisu v register overiteljev. S tem zakonom je tudi določeno, da ministrstvo ta register elektronsko podpiše z uporabo kvalificiranega elektronskega podpisa, podatki za preverjanje kvalificiranega potrdila ministrstva pa se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije in na

spletnih straneh ministrstva, in sicer skupaj z registrom overiteljev. Sprememba izhaja iz 4. a točke tega zakona, ki uvaja pojem »kvalificiranega elektronskega podpisa« kot naprednega elektronskega podpisa, overjenega s kvalificiranim potrdilom in oblikovanega z napravo za varno tvorjenje podpisa, ter iz prakse Evropske komisije, v skladu s katero je primerno, da se podatki za preverjanje kvalificiranega potrdila ministrstva objavijo v uradnem listu.

Novi predlagani 18. a člen je potreben zaradi boljše uskladitve z Direktivo o elektronskem podpisu, ki v 3. členu določa, da »države članice opravljanja storitev overjanja ne smejo pogojevati z nobenim predhodnim dovoljenjem«. V uvodni 10. točki k navedeni direktivi je še pojasnjeno, da »predhodno dovoljenje ni samo dovoljenje, ki ga mora overitelj pridobiti na podlagi odločbe organov v državah članicah, preden sme opravljati storitve overjanja, temveč tudi vsak drug ukrep z enakim učinkom«.

K 9. členu

24. člen ZEPEP ureja začetek učinkovanja preklica potrdila med imetnikom, overiteljem in tretjo osebo. Začetek učinkovanja preklica je podlaga za ugotavljanje, ali sta bila potrdilo in z njim oblikovani elektronski podpis veljavna v navedenem času. Skladno s tem prvi odstavek člena natančneje določa, da začne preklic med imetnikom potrdila in overiteljem učinkovati takoj, ko slednji potrdilo prekliče.

K 10. členu

25. člen ZEPEP določa, da se za časovni žig in storitve, povezane z njim, smiselno uporabljajo določbe, ki urejajo potrdilo in kvalificirano potrdilo. Sprememba tega člena izhaja iz smiselne uporabe pojma »napreden časovni žig«, s katerim ta zakon zamenjuje termin »varni časovni žig«.

K 11. členu

28. člen ZEPEP podrobneje določa vsebino kvalificiranega potrdila in navaja podatke, ki jih kvalificirano potrdilo lahko vključuje. Sprememba tega člena v osmi alineji prvega odstavka izhaja iz smiselne uporabe pojma »napreden elektronski podpis«, s katerim ta zakon zamenjuje termin »varni elektronski podpis«.

K 12. členu

30. člen določa vodenje registra preklicanih potrdil – voditi ga morajo overitelji, ki izdajajo kvalificirana potrdila. Register mora varno elektronsko podpisati overitelj, ker se imetnikom potrdila le tako zagotovi preverljiva pristna informacija, da potrdila iz registra niso veljavna². Določilo, da mora biti register varno elektronsko podpisan in podpis overjen s kvalificiranim potrdilom z najmanj enako zanesljivostjo kakor potrdila, ki se preklicujejo v registru, ta zakon nekoliko spreminja in določneje navaja le, da mora biti register podpisan z uporabo naprednega elektronskega podpisa.

K 13. členu

31. člen ZEPEP določa postopek, po katerem mora overitelj, ki izdaja kvalificirana potrdila, ugotoviti identiteto in druge pomembne lastnosti osebe, ki zahteva potrdilo. Zaradi pomena, ki ga zakon daje kvalificiranim potrdilom, mora biti postopek pri njihovi izdaji temeljitejši in zanesljivejši. Direktiva o elektronskem podpisu v točki d dodatka št. II zahteva, da overitelji, ki izdajajo kvalificirana potrdila, preverijo identiteto in druge pomembne lastnosti osebe na primeren način in v skladu z nacionalno zakonodajo. Tako ZEPEP v 31. členu predpisuje podrobnejše določbe o ustreznosti postopka in določa, da mora overitelj, ki izdaja kvalificirana potrdila, z uporabo uradnega osebnega dokumenta s fotografijo za fizične osebe ali uradno potrjenega dokumenta za pravne osebe zanesljivo ugotoviti identiteto in druge pomembne lastnosti osebe, ki zahteva potrdilo.

Ta zakon dopolnjuje ZEPEP še z določbama novega drugega in tretjega odstavka 31. člena, po katerem lahko overitelj, ki izdaja kvalificirana potrdila, ugotovi in preveri identiteto in druge pomembne lastnosti fizične osebe, ki zahteva izdajo kvalificiranega digitalnega potrdila, tudi na podlagi veljavnega kvalificiranega digitalnega potrdila, če je veljavno potrdilo izdal isti overitelj. Overitelj lahko ob izdaji kvalificiranega potrdila v Centralnem registru prebivalstva preveri pravilnost naslednjih podatkov o osebi, ki zahteva izdajo potrdila: osebno identifikacijsko številko, davčno številko, ime in priimek in datum rojstva. Overitelji, ki delujejo v okviru državnih organov, lahko navedene podatke iz Centralnega registra prebivalstva tudi pridobijo. Skladno z navedenim lahko overitelji iz zasebnega sektorja iz Centralnega registra prebivalstva preverijo le, ali so podatki (nabor podatkov po 31. členu), ki jih je predložil prosilec za kvalificirano digitalno potrdilo, točni ali ne, ne more pa iz Centralnega registra prebivalstva na ta način pridobiti osebnih podatkov, ki jih prosilec ni navedel.

K 14. členu

Ta člen spreminja naslov 4. oddelka tretjega poglavja ZEPEP »Tehnične zahteve za varno elektronsko podpisovanje« skladno s tem zakonom postavljenim terminom »naprave za varno tvorjenje podpisa« in z dopolnitvijo, iz katere jasneje izhaja, da to poglavje ZEPEP določa tudi preverjanje elektronskega podpisa. Naslov 4. oddelka tretjega poglavja tako glasi »Tehnične zahteve pri napravah za varno tvorjenje podpisa in za preverjanje elektronskega podpisa«.

K 15. členu

Sprememba 37. člena izhaja iz termina »naprava za varno tvorjenje podpisa«, uveljavljenega v tem zakonu, in ne spreminja zahtev, ki jih mora po ZEPEP izpolnjevati taka naprava in med katere se uvrščajo predvsem zahteve v zvezi z uporabo in zaščito podatkov za elektronsko podpisovanje.

K 16. členu

38. člen ZEPEP določa zahteve za preverjanje elektronskega podpisa. Ta zakon pa vnaša spremembo in predpisuje, da je med preverjanjem vsakega podpisa, ustvarjenega s kvalificiranim potrdilom, z uporabo ustreznih postopkov in infrastrukture zagotovljeno:

1. podatki, ki se uporabljajo za preverjanje elektronskega podpisa, morajo biti enaki tistim, ki so prikazani uporabniku;
2. podpis mora biti zanesljivo preverjen, izsledki preverjanja in podpisnikova identiteta pa pravilno prikazani uporabniku;
3. uporabnik lahko zanesljivo ugotovi vsebino podpisanih podatkov;
4. pristnost in veljavnost potrdila morata biti preverjeni med preverjanjem podpisa;
5. raba psevdonima mora biti jasno označena;
6. vse spremembe, ki kakorkoli vplivajo na varnost elektronskega podpisa, morajo biti ugotovljene.

K 17. členu

Sprememba 39. člena ZEPEP v peti alineji prvega odstavka izhaja iz smiselne uporabe pojma »napreden elektronski podpis«, s katerim ta zakon zamenjuje termin »varni elektronski podpis«.

K 18. členu

Obvezno nadzorstvo nad izvajanjem določb ZEPEP se s tem zakonom prenaša z ministrstva, pristojnega za informacijsko družbo, na inšpektorat, pristojen za elektronsko podpisovanje, torej na Inšpektorat RS za elektronske komunikacije, elektronsko podpisovanje in pošto, ki trenutno deluje v sestavi ministrstva. Nadaljnja sprememba se nanaša na javni register vseh domačih overiteljev, ki ga vodi ministrstvo in ki je s tem zakonom opredeljen v novem 18. a členu. Zato se besedilo tretjega in četrtega odstavka 40. člena črta. Vendar pa ob sledenju zahtevam in ciljem Direktive o storitvah na notranjem trgu v novem 18. a členu ni določbe, po kateri bi se kakor doslej v register na zahtevo lahko vpisali »tudi tuji overitelji,

ki izdajajo kvalificirana potrdila in imajo sedež v Evropski uniji, ali tuji overitelji, ki izpolnjujejo dodatne pogoje za veljavnost svojih potrdil v Sloveniji v skladu s 46. členom ZEPEP«.

K 19. členu

Pri opravljanju nadzorstva nad overitelji ima inšpektor nekatere pravice in na voljo več ukrepov. Sprememba, ki jo ta člen vnaša v prvi stavek petega odstavka 41. člena ZEPEP, izhaja iz spremembe nadzorstva nad izvajanjem določb ZEPEP, ki se s tem zakonom prenaša z ministrstva, pristojnega za informacijsko družbo, na inšpektorat, pristojen za elektronsko podpisovanje. Overitelj ima zoper odločbo inšpektorja pravico do pritožbe, o kateri po tem zakonu ne odloča več Vlada Republike Slovenije, temveč ministrstvo, pristojno za informacijsko družbo. V drugem stavku tega odstavka pa se beseda »alineje« nadomesti z besedo »alineje«, kar je zgolj redakcijska sprememba.

K 20. členu

Po 42. členu ZEPEP overitelji pod nekaterimi pogoji lahko zahtevajo, da jih akreditacijski organ vpiše v register akreditiranih overiteljev. S tem ZEPEP omogoča, da opravljajo svojo dejavnost pod strožjim nadzorom in si tako pridobijo dodatno zaupanje v pravnem prometu. S tem zakonom bo akreditacijski organ poleg izpolnjevanja pogojev iz zakona in podzakonskih predpisov ugotavljal pogoje za pridobitev akreditacije, ki bodo določeni s pravilnikom akreditacijskega organa. Neodvisno, dodatno preverjanje organizacije, ki je pri nas ločena od organa obveznega nadzorstva, naj bi povečalo zaupanje uporabnikov do overiteljev, kar vodi v širitev elektronskega poslovanja.

K 21. členu

Akreditacijski organ vodi javni elektronski register overiteljev, prostovoljno akreditiranih pri njem. S tem zakonom se spreminja določba ZEPEP, po kateri akreditacijski organ register akreditiranih overiteljev varno elektronsko podpiše, in sicer z natančnejšo določbo, da ga mora podpisati z uporabo kvalificiranega elektronskega podpisa. Podatki za preverjanje kvalificiranega potrdila akreditacijskega organa se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije, pa tudi na spletnih straneh akreditacijskega organa, in sicer skupaj z registrom akreditiranih overiteljev. Prav tako se določba 43. člena ZEPEP v skladu s četrtem odstavkom 3. člena Direktive o elektronskem podpisu dopolnjuje s tretjim odstavkom, po katerem lahko akreditacijski organ vodi javni elektronski register varnih sredstev za elektronsko podpisovanje, ki izpolnjujejo pogoje, določene s pravilnikom akreditacijskega organa.

K 22. členu

45. člen ZEPEP določa, da za opravljanje nalog akreditacijskega organa Vlada Republike Slovenije na predlog ministra, pristojnega za informacijsko družbo, določi pristojni organ ali pa podeli javno pooblastilo oziroma koncesijo. Organ, ki opravlja naloge akreditacijskega organa, pa ne sme biti overitelj. S tem zakonom se ta določba dopolnjuje z novim tretjim odstavkom, po katerem mora akreditacijski organ sprejeti pravilnik, ki ga potrdi minister, pristojen za informacijsko družbo.

K 23. členu

Za zagotovitev izpolnjevanja obveznosti, ki izhajajo iz Direktive o elektronskem podpisu, je ena temeljnih zahtev tudi ustrezno sankcioniranje kršitev, kar je bilo določeno že v ZEPEP v 47. členu.

Ta zakon ne vnaša večjih vsebinskih sprememb v določbe ZEPEP, po katerih je za prekršek kaznovan overitelj, če ne ugotovi zanesljivo identitete ali drugih pomembnih lastnosti osebe, ki zaprosi za kvalificirano potrdilo (31. člen); če izda kvalificirano potrdilo, ki ne vsebuje vseh zahtevanih podatkov oziroma vsebuje podatke, ki jih ne bi smelo vsebovati (28. člen); če ne prekliče potrdila ali kvalificiranega potrdila v primerih, pri katerih to zahteva zakon ali njegova notranja pravila (20. in 23. člen); če v preklicu ne navede časa preklica potrdila ali kvalificiranega potrdila ali če potrdilo ali kvalificirano potrdilo prekliče za nazaj (20. in 24. člen); če prosilca za potrdilo ali kvalificirano potrdilo

ne obvesti o vseh predpisanih podatkih (36. člen); če pred prenehanjem delovanja ne obvesti ministrstva in ne zagotovi, da skrb za vsa veljavna potrdila ali kvalificirana potrdila prevzame drug overitelj ali da jih prekliče (27. člen); če ne izroči vse dokumentacije drugemu overitelju oziroma ministrstvu (27. člen); če ne obvesti ministrstva o možnem začetku stečaja ali prisilne poravnave ali o drugih okoliščinah, ki mu preprečujejo izpolnjevanje predpisanih zahtev (19. člen); če ne vodi predpisane dokumentacije (26. člen); če ne omogoči vpogleda ali zasega svoje dokumentacije inšpektorju ali ne pošlje potrebnih informacij in pojasnil (41. člen); če ne prijavi začetka ali spremembe opravljanja storitve overjanja ali ne predloži notranjih pravil (18. člen); če izdaja kvalificirana potrdila in ne vodi ali pomanjkljivo vodi register preklicanih potrdil (30. člen); če izdaja kvalificirana potrdila in ne izvaja ustreznih varnostnih ukrepov za preprečitev nepooblaščenega zbiranja ali kopiranja podatkov za elektronsko podpisovanje s svoje strani ali strani tretjega (33. člen); če navkljub prepovedi inšpektorata dejavnost še naprej opravlja (41. člen); če neupravičeno uporablja označbo akreditiranega overitelja (42. člen); če ne shranjuje vseh pomembnih podatkov o kvalificiranih potrdilih vsaj toliko časa, kolikor bodo hranjeni podatki, podpisani z elektronskim podpisom, najmanj pa pet let od izdaje potrdila (35. člen).

Iz navedenega izhaja, da se s tem zakonom med kršitve, ki so prekrškovno sankcionirane, uvršča tudi ravnanje overitelja, ki ne shranjuje vseh pomembnih podatkov o kvalificiranih potrdilih vsaj toliko časa, kolikor bodo hranjeni podatki, podpisani z elektronskim podpisom, najmanj pa pet let od izdaje potrdila (35. člen). Prav tako je nekoliko jasneje določeno prekrškovno sankcioniranje, če overitelj ne prijavi začetka ali spremembe opravljanja storitve overjanja ali ne predloži notranjih pravil (18. člen). Za spremembe in dopolnitve smo se odločili na podlagi pobude Inšpektorata Republike Slovenije za elektronske komunikacije, elektronsko podpisovanje in pošto, ki je tudi opozoril, da iz prvega odstavka 35. člena ZEPEP ne izhajajo sankcije za neizpolnjevanje. Iz besedila dopolnjene določbe tega zakona je zdaj jasnejše, da je za prekršek kaznovan overitelj, ki ne shranjuje vseh pomembnih podatkov o kvalificiranih potrdilih vsaj toliko časa, kolikor bodo hranjeni podatki, podpisani z elektronskim podpisom, najmanj pa pet let od izdaje potrdila (35. člen).

Nadaljnja sprememba upošteva tudi terminologijo, ki jo zakonodaja uporablja za samostojnega podjetnika in po kateri so »poslovni subjekti« pravne osebe, samostojni podjetniki posamezniki in druge fizične osebe, ki opravljajo registrirane dejavnosti ali s predpisi ali z aktom o ustanovitvi določene dejavnosti (posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost). Nadalje je treba pojasniti, da se predlagatelj ni odločil za spreminjanje višine zneskov glob, kot so bile določene in za preračun zneskov iz tolarske v evrsko valuto velja Zakon o uvedbi evra (Uradni list RS, št. 114/06). Pri razponu kazni pa sicer zakon povzema ureditev, ki jo pozna Zakon o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 42/06, popr. 60/06).

K 24. členu

Sprememba upošteva terminologijo, ki jo zakonodaja uporablja za samostojnega podjetnika in po kateri so »poslovni subjekti« pravne osebe, samostojni podjetniki posamezniki in druge fizične osebe, ki opravljajo registrirane dejavnosti ali s predpisi ali z aktom o ustanovitvi določene dejavnosti (posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost). Kot že pojasnjeno zgoraj, se predlagatelj ni odločil za spreminjanje višine zneskov glob, kot so bile določene in za preračun zneskov iz tolarske v evrsko valuto velja Zakon o uvedbi evra (Uradni list RS, št. 114/06). Pri razponu kazni pa sicer zakon povzema ureditev, ki jo pozna Zakon o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 42/06, popr. 60/06).

K 25. členu

S tem členom se določa šest mesečni rok za uveljavitev podzakonskega akta, s katerim minister podrobneje določi vsebino in obliko priglasitve iz drugega odstavka 18. člena tega zakona, vsebino podatkov iz drugega in četrtega odstavka 18. a člena ter obliko in vsebino potrdila iz petega odstavka 18. a člena.

K 26. členu

Ker predlog zakona namesto dosedanjih dveh vrst elektronskih podpisov (elektronski podpis in varni

elektronski podpis) ločuje med elektronskim podpisom, naprednim elektronskim podpisom in kvalificiranim elektronskim podpisom, posledično ta člen določa prehodni rok, v katerem se morajo zakoni, ki urejajo podpisovanje z elektronskimi podpisi, uskladiti s tem zakonom, in sicer do 1. 1. 2013. Po poteku tega datuma se v postopkih, kjer je zahtevan varen elektronski podpis, overjen s kvalificiranim potrdilom, zahteva uporaba kvalificiranega elektronskega podpisa.

K 27. členu

Skladno s spremembami, ki jih zakon uvaja, določba tega člena opredeljuje, da do zaključka prehodnega obdobja, v katerem se morajo zakoni, ki urejajo podpisovanje z elektronskimi podpisi uskladiti s tem zakonom, to je do 1. januarja 2013, izraz "kvalificiran elektronski podpis" pomeni "varen elektronski podpis, overjen s kvalificiranim potrdilom," izraz "napreden elektronski podpis" pomeni "varen elektronski podpis", izraz "napreden časovni žig" pa pomeni "varen časovni žig".

K 28. členu

Gre za končno določbo o dnevu uveljavitve tega zakona. Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

1. člen

(1) Ta zakon ureja elektronsko poslovanje, ki zajema poslovanje v elektronski obliki z uporabo informacijske in komunikacijske tehnologije in uporabo elektronskega podpisa v pravnem prometu, kar vključuje tudi elektronsko poslovanje v sodnih, upravnih in drugih podobnih postopkih, če zakon ne določa drugače.

(2) Če ni dogovorjeno drugače, določbe tega zakona, z izjemo določb 4. in 14. člena, ne veljajo v zaprtih sistemih, ki so v celoti urejeni s pogodbami med znanim številom pogodbenih strank.

2. člen

Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. podatki v elektronski obliki so podatki, ki so oblikovani, shranjeni, poslani, prejeti ali izmenljivi na elektronski način;

2. elektronsko sporočilo je niz podatkov, ki so poslani ali prejeti na elektronski način, kar vključuje predvsem elektronsko izmenjavo podatkov in elektronsko pošto;

3. elektronski podpis je niz podatkov v elektronski obliki, ki je vsebovan, dodan ali logično povezan z drugimi podatki, in je namenjen preverjanju pristnosti teh podatkov in identifikaciji podpisnika;

4. varen elektronski podpis je elektronski podpis, ki izpolnjuje naslednje zahteve:

– da je povezan izključno s podpisnikom;

– da je iz njega mogoče zanesljivo ugotoviti podpisnika;

– da je ustvarjen s sredstvi za varno elektronsko podpisovanje, ki so izključno pod podpisnikovim

nadzorom;

– da je povezan s podatki, na katere se nanaša, tako da je opazna vsaka kasnejša sprememba teh podatkov ali povezave z njimi;

5. časovni žig je elektronsko podpisano potrdilo overitelja, ki potrjuje vsebino podatkov, na katere se nanaša, v navedenem času; varni časovni žig pa elektronsko podpisano potrdilo overitelja, ki izpolnjuje pogoje iz prejšnje točke;

6. pošiljatelj elektronskega sporočila je oseba, ki je sama poslala elektronsko sporočilo ali pa je bilo sporočilo poslano v njenem imenu in v skladu z njeno voljo; posrednik elektronskega sporočila se ne šteje za pošiljatelja tega elektronskega sporočila;

7. naslovnik elektronskega sporočila je oseba, ki ji je pošiljatelj namenil elektronsko sporočilo;

8. prejemnik elektronskega sporočila je oseba, ki je prejela elektronsko sporočilo; posrednik elektronskega sporočila se ne šteje za prejemnika tega elektronskega sporočila;

9. posrednik elektronskega sporočila je oseba, ki za drugo osebo pošlje, prejme, shrani elektronsko sporočilo ali nudi druge storitve v zvezi z elektronskim sporočilom;

10. podpisnik je oseba, ki ustvari ali je v njenem imenu in v skladu z njeno voljo ustvarjen elektronski podpis;

11. informacijski sistem je programska, strojna, komunikacijska in druga oprema, ki deluje samostojno ali v omrežju in je namenjena zbiranju, procesiranju, distribuciji, uporabi in drugi obdelavi podatkov v elektronski obliki;

12. podatki za elektronsko podpisovanje so edinstveni podatki, kot so šifre ali zasebni šifrirni ključi, ki jih podpisnik uporablja za oblikovanje elektronskega podpisa;

13. sredstvo za elektronsko podpisovanje je nastavljena programska ali strojna oprema, ki jo podpisnik uporablja za oblikovanje elektronskega podpisa;

14. sredstvo za varno elektronsko podpisovanje je sredstvo za elektronsko podpisovanje, ki izpolnjuje zahteve iz 37. člena tega zakona;

15. podatki za preverjanje elektronskega podpisa so edinstveni podatki, kot so šifre ali javni šifrirni ključi, ki se uporabljajo za preverjanje elektronskega podpisa;

16. sredstvo za preverjanje elektronskega podpisa je nastavljena programska ali strojna oprema, ki se uporablja za preverjanje elektronskega podpisa;

17. oprema za elektronsko podpisovanje je strojna ali programska oprema ali njune specifične sestavine, ki jih overitelj uporablja za storitve v zvezi z elektronskim podpisovanjem ali ki se uporabljajo za oblikovanje ali preverjanje elektronskih podpisov;

18. potrdilo je potrdilo v elektronski obliki, ki povezuje podatke za preverjanje elektronskega podpisa z določeno osebo (imetnikom potrdila) ter potrjuje njeno identiteto;

19. kvalificirano potrdilo je potrdilo iz prejšnje točke, ki izpolnjuje zahteve iz 28. člena tega zakona in ki ga izda overitelj, ki deluje v skladu z zahtevami iz 29. do 36. člena tega zakona;

20. overitelj je fizična ali pravna oseba, ki izdaja potrdila ali opravlja druge storitve v zvezi z overjanjem ali elektronskimi podpisi;

21. storitev informacijske družbe je storitev, ki se običajno zagotavlja za plačilo, na daljavo, z elektronskimi sredstvi in na posamezno zahtevo prejemnika storitev pri čemer pomeni:

- na daljavo, da se storitev zagotavlja, ne da bi bili strani sočasno prisotni;
- z elektronskimi sredstvi, da se storitev na začetku pošlje in v namembnem kraju sprejme z elektronsko opremo za obdelavo (vključno z digitalnim stiskanjem) in shranjevanje podatkov in v celoti pošlje, prenese in sprejme po žici, radiu, optičnih sredstvih ali drugih elektromagnetnih sredstvih;
- na posamezno zahtevo prejemnika storitev, da se storitev zagotavlja s prenosom podatkov na posamezno zahtevo.

Storitve informacijske družbe vključujejo zlasti storitve prodaje blaga ali storitev, dostopa do podatkov ali oglaševanja na svetovnem spletu ter storitve dostopa do komunikacijskega omrežja, prenosa podatkov ali shranjevanja prejemnikovih podatkov v komunikacijskem omrežju. Storitve radijske in televizijske radiodifuzije niso storitve informacijske družbe po tem zakonu;

22. ponudnik storitev informacijske družbe je fizična ali pravna oseba, ki ponuja storitve iz prejšnje točke tega člena.

14. člen

Elektronskemu podpisu se ne sme odreči veljavnosti ali dokazne vrednosti samo zaradi elektronske oblike, ali ker ne temelji na kvalificiranem potrdilu ali potrdilu akreditiranega overitelja, ali ker ni oblikovan s sredstvom za varno elektronsko podpisovanje.

15. člen

Varen elektronski podpis, overjen s kvalificiranim potrdilom, je glede podatkov v elektronski obliki enakovreden lastnoročnemu podpisu ter ima zato enako veljavnost in dokazno vrednost.

17. člen

Uporaba podatkov za elektronsko podpisovanje brez vednosti podpisnika ali imetnika potrdila, ki se nanaša na te podatke, je prepovedana.

18. člen

- (1) Overitelj za opravljanje svoje dejavnosti ne potrebuje posebnega dovoljenja.
- (2) Overitelj mora začetek opravljanja dejavnosti prijaviti ministrstvu, pristojnemu za informacijsko družbo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), najmanj osem dni pred začetkom. Ob začetku opravljanja dejavnosti ali ob spremembi dejavnosti mora overitelj ministrstvo seznaniti s svojimi notranjimi pravili glede elektronskega podpisovanja in overjanja ter s svojimi postopki in infrastrukturo.
- (3) Overitelj, ki opravlja storitve varnega elektronskega podpisovanja, mora v svojih notranjih pravilih upoštevati varnostne zahteve, določene s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi podzakonskimi predpisi.
- (4) Overitelj mora izpolnjevati zahteve iz svojih notranjih pravil tako ob začetku kot tudi neprekinjeno ves čas izvajanja dejavnosti.

24. člen

(1) Preklic potrdila učinkuje med imetnikom potrdila in overiteljem od trenutka preklica. Preklic potrdila učinkuje med tretjimi osebami in overiteljem od trenutka objave ali, če preklic ni javno

objavljen, od trenutka, ko tretje osebe zanj zvedo.

(2) V preklicu potrdila mora biti naveden čas preklica.

(3) Preklic vedno velja od trenutka preklica naprej. Preklic za nazaj ni dovoljen.

25. člen

Za časovni žig in storitve, povezane z njim, se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo potrdilo, za varen časovni žig in storitve, povezane z njim, pa določbe tega zakona, ki urejajo kvalificirano potrdilo.

28. člen

(1) Iz kvalificiranega potrdila mora biti ugotovljivo:

- navedba, da gre za kvalificirano potrdilo;
- ime ali firma in država stalnega prebivališča ali sedeža overitelja;
- ime oziroma psevdonim imetnika potrdila z obvezno navedbo, da gre za psevdonim;
- dodatni podatki o imetniku potrdila, ki so predpisani za namen, za katerega se bo potrdilo uporabljalo, ki pa ne smejo biti v nasprotju z namenom uporabe psevdonima;
- podatki za preverjanje elektronskega podpisa, ki ustrezajo podatkom za elektronsko podpisovanje pod nadzorom imetnika potrdila;
- začetek in konec veljavnosti potrdila;
- identifikacijska oznaka potrdila;
- varen elektronski podpis overitelja, ki je potrdilo izdal;
- morebitne omejitve v zvezi z uporabo potrdila;
- morebitne omejitve transakcijskih vrednosti, za katere se potrdilo lahko uporablja.

(2) Če ni drugače dogovorjeno, potrdilo ne sme vsebovati podatkov, ki jih varuje poseben zakon.

(3) Kvalificirana potrdila, izdana za potrebe osebnih dokumentov, vsebujejo poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena tudi osebno identifikacijsko oznako, ki se lahko v ta namen sklicuje ali poveže s Centralnim registrom prebivalstva. Vlada Republike Slovenije podrobneje določi način določanja osebne identifikacijske oznake, vzpostavitev in vodenje registra osebnih identifikacijskih oznak ter pogoje in način sklicevanja ali povezovanja s Centralnim registrom prebivalstva v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

30. člen

(1) Overitelj, ki izdaja kvalificirana potrdila, mora zagotoviti vodenje registra preklicanih potrdil, ki mora vsebovati zlasti identifikacijsko oznako preklicanega potrdila, da se ga da natančno identificirati. Register ne sme vsebovati podatkov o vzrokih za preklic ali kakršnih koli podatkov, ki niso vsebovani v potrdilu, razen datuma in časa preklica. Register mora biti varno elektronsko podpisan in podpis overjen s kvalificiranim potrdilom z najmanj enako zanesljivostjo kot potrdila, ki se preklicujejo v registru.

(2) Overitelj mora zagotoviti možnost takojšnjega in varnega preklica kvalificiranega potrdila, kot

tudi možnost natančne določitve trenutka izdaje in preklica kvalificiranega potrdila.

(3) Overitelj, ki izdaja kvalificirana potrdila in preneha z delovanjem, mora zagotoviti, da drug overitelj, ki izdaja kvalificirana potrdila, vodi preklicana kvalificirana potrdila v svojem registru.

(4) Če overitelj, ki preneha z delovanjem, ne zagotovi hrambe dokumentacije in vodenja preklicanih kvalificiranih potrdil pri drugem overitelju, to zagotovi na njegove stroške ministrstvo.

31. člen

Overitelj, ki izdaja kvalificirana potrdila, mora s pomočjo uradnega osebnega dokumenta s fotografijo za fizične osebe ali z uradno potrjenimi dokumenti za pravne osebe zanesljivo ugotoviti identiteto in druge pomembne lastnosti osebe, ki zahteva potrdilo.

4. oddelek

Tehnične zahteve za varno elektronsko podpisovanje

37. člen

(1) Sredstva za varno elektronsko podpisovanje morajo z uporabo ustreznih postopkov in infrastrukture zagotavljati naslednje:

1. podatki za elektronsko podpisovanje morajo biti edinstveni in njihova zaupnost zagotovljena;
  2. podatkov za elektronsko podpisovanje ni mogoče v razumnem času ali z razumnimi sredstvi ugotoviti iz podatkov za preverjanje elektronskega podpisa, elektronski podpis pa je učinkovito zaščiten pred poneverjanjem z uporabo trenutno dostopne tehnologije;
  3. podpisnik lahko zanesljivo varuje svoje podatke za elektronsko podpisovanje pred nepooblaščenim dostopom.
- (2) Sredstvo za varno elektronsko podpisovanje ne sme spremeniti podatkov, ki se podpisujejo, ali preprečiti prikaza podatkov podpisniku pred podpisom.

(3) Vlada Republike Slovenije s podzakonskim predpisom predpiše podrobnejša merila za izpolnjevanje zahtev glede sredstev za varno elektronsko podpisovanje iz tega člena.

38. člen

(1) Med postopkom preverjanja varnega elektronskega podpisa mora biti z uporabo ustreznih postopkov in infrastrukture zagotovljeno naslednje:

1. podatki, ki se uporabljajo za preverjanje elektronskega podpisa, morajo biti enaki podatkom, ki so prikazani uporabniku;
2. podpis mora biti zanesljivo preverjen in rezultati preverjanja ter identiteta podpisnika pravilno prikazani uporabniku;
3. uporabnik lahko zanesljivo ugotovi vsebino podpisanih podatkov;
4. pristnost in veljavnost potrdila morata biti preverjeni v času preverjanja podpisa;
5. raba psevdonima mora biti jasno označena;

6. vse spremembe, ki kakorkoli vplivajo na varnost elektronskega podpisa, morajo biti ugotovljene.

(2) Vlada Republike Slovenije s podzakonskim predpisom predpiše podrobnejša merila za izpolnjevanje zahtev glede postopkov in infrastrukture iz prejšnjega odstavka.

39. člen

(1) Overitelj odgovarja vsaki osebi, ki se upravičeno zanaša na kvalificirano potrdilo, ki ga je overitelj izdal, za:

– točnost podatkov v potrdilu od trenutka izdaje potrdila ter da potrdilo vsebuje vse predpisane podatke za kvalificirano potrdilo;

– zagotovilo, da je imel imetnik potrdila, naveden v potrdilu, v času izdaje potrdila podatke za elektronsko podpisovanje ustrezne podatkom za preverjanje elektronskega podpisa, navedenim ali označenim v potrdilu;

– zagotovilo, da delujejo podatki za elektronsko podpisovanje in podatki za preverjanje elektronskega podpisa komplementarno v primeru, če overitelj oblikuje oboje podatke;

– takojšen preklic potrdila in objavo preklica, če za preklic obstajajo razlogi;

– izpolnjevanje zahtev tega zakona in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih predpisov glede varnih elektronskih podpisov in kvalificiranih potrdil.

(2) Overitelj lahko v kvalificiranem potrdilu označi meje uporabnosti ali najvišje transakcijske vrednosti določenega potrdila in ne odgovarja za posledice uporabe potrdila izven tako določenih meja, če so omejitve prepoznavne tretjim osebam.

(3) Overitelj je odgovoren, če ne dokaže, da je škoda nastala brez njegove krivde.

40. člen

(1) Inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem določb tega zakona opravlja ministrstvo.

(2) V okviru inšpekcijskega nadzorstva ministrstvo:

– preverja, ali so zahteve zakona in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih predpisov ustrezno prenesene v notranja pravila overiteljev;

– preverja, ali overitelj ves čas izvajanja dejavnosti izpolnjuje zahteve iz tega zakona in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih predpisov ter svojih notranjih pravil;

– v primeru zagotavljanja kvalificiranih potrdil nadzoruje uporabo ustreznih postopkov in potrebne infrastrukture;

– nadzoruje zakonitost izdajanja, hranjenja in preklica potrdil;

– nadzoruje zakonitost izvajanja drugih storitev overiteljev.

(3) Ministrstvo vodi elektronski javni register overiteljev v Republiki Sloveniji. V register overiteljev se vpišejo overitelji, če izpolnjujejo pogoje iz tega zakona. V register overiteljev se na njihovo zahtevo vpišejo tudi tuji overitelji, če izpolnjujejo pogoje iz tega zakona za veljavnost njihovih potrdil v

Republiki Sloveniji.

(4) Register overiteljev varno elektronsko podpiše ministrstvo. Podatki za preverjanje kvalificiranega potrdila ministrstva se objavijo na spletnih straneh ministrstva skupaj z registrom overiteljev.

41. člen

(1) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzorstva je inšpektor upravičen:

- pregledovati dokumentacijo in akte, ki se nanašajo na poslovanje overiteljev;
- pregledovati prostore, v katerih se opravljajo storitve overjanja, ter informacijsko tehnologijo, infrastrukturo in drugo opremo ter tehnično dokumentacijo overiteljev;
- preverjati ukrepe in postopke overitelja.

(2) Inšpektor ima pravico za največ petnajst dni zaseči dokumentacijo, če je to potrebno za zavarovanje dokazov ali za natančno ugotovitev nepravilnosti. O tem mora izdati potrdilo.

(3) Podatke o potrdilih, osebne podatke in podatke, ki so varovani po posebnem zakonu, s katerimi se inšpektor seznanja pri izvajanju inšpekcijskega nadzorstva, je dolžan varovati kot tajne.

(4) Inšpektor z odločbo:

- prepove uporabo neprimernih postopkov in infrastrukture;
- začasno prepove delovanje overitelja, delno ali v celoti;
- prepove delovanje overitelja, če overitelj ne izpolnjuje zahtev tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov in če milejši ukrepi niso ali ne bi bili uspešni;
- naloži preklic potrdil, če je verjetno, da so bila potrdila ponarejena.

(5) Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka je dovoljena pritožba, o kateri odloči Vlada Republike Slovenije. Pritožba zoper odločbo iz druge alineje prejšnjega odstavka ne zadrži njene izvršitve.

(6) Prepoved delovanja ne vpliva na veljavnost pred tem izdanih potrdil.

42. člen

(1) Overitelji, ki dokažejo, da izpolnjujejo vse z zakonom in na njegovi podlagi izdanimi podzakonskimi predpisi predpisane pogoje za svoje delovanje, lahko zahtevajo, da jih akreditacijski organ vpiše v register akreditiranih overiteljev.

(2) V register akreditiranih overiteljev se na njihovo zahtevo vpišejo tudi tuji overitelji, če izpolnjujejo pogoje iz tega zakona za veljavnost njihovih potrdil v Republiki Sloveniji.

(3) Overitelji, ki so vpisani v register akreditiranih overiteljev (akreditirani overitelji), lahko poslujejo z navedbo svoje akreditiranosti.

(4) Overitelji, ki so vpisani v register akreditiranih overiteljev, lahko označijo to dejstvo v izdanih potrdilih.

43. člen

(1) Akreditacijski organ vodi javni elektronski register pri njem prostovoljno akreditiranih overiteljev.

(2) Register akreditiranih overiteljev varno elektronsko podpiše akreditacijski organ. Podatki za preverjanje kvalificiranega potrdila akreditacijskega organa se objavijo na spletnih straneh akreditacijskega organa skupaj z registrom akreditiranih overiteljev.

45. člen

(1) Za opravljanje nalog akreditacijskega organa Vlada Republike Slovenije, na predlog ministra, pristojnega za informacijsko družbo, določi pristojni organ za opravljanje nalog akreditacijskega organa ali za opravljanje teh nalog podeli javno pooblastilo, oziroma koncesijo.

(2) Organ iz prejšnjega odstavka ne sme biti overitelj.

47. člen

(1) Z globo od 500.000 tolarjev do 5.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje overitelj, če:

1. ne ugotovi zanesljivo identitete ali drugih pomembnih lastnosti osebe, ki zaprosi za kvalificirano potrdilo (31. člen);

2. izda kvalificirano potrdilo, ki ne vsebuje vseh zahtevanih podatkov oziroma vsebuje podatke, ki jih ne bi smelo vsebovati (28. člen);

3. ne prekliče potrdila ali kvalificiranega potrdila v primerih, ko to zahteva zakon ali njegova notranja pravila (20. in 23. člen);

4. v preklicu ne navede časa preklica potrdila ali kvalificiranega potrdila ali če potrdilo ali kvalificirano potrdilo prekliče za nazaj (20. in 24. člen);

5. prosilca za potrdilo ali kvalificirano potrdilo ne obvesti o vseh predpisanih podatkih (36. člen);

6. pred prenehanjem delovanja ne obvesti ministrstva in ne zagotovi, da skrb za vsa veljavna potrdila ali kvalificirana potrdila prevzame drug overitelj ali jih ne prekliče (27. člen);

7. ne preda vse dokumentacije drugemu overitelju oziroma ministrstvu (27. člen);

8. ne obvesti ministrstva o možnem začetku stečaja ali prisilne poravnave ali o drugih okoliščinah, ki mu preprečujejo izpolnjevanje predpisanih zahtev (19. člen);

9. ne vodi predpisane dokumentacije (26. člen);

10. ne omogoči inšpektorju vpogleda ali zasega svoje dokumentacije ali ne posreduje potrebnih informacij in pojasnil (41. člen);

11. ne prijavi začetka opravljanja dejavnosti ali ne predloži notranjih pravil (18. člen);

12. izdaja kvalificirana potrdila in ne vodi ali pomanjkljivo vodi register preklicanih potrdil (30. člen);

13. izdaja kvalificirana potrdila in ne izvaja ustreznih varnostnih ukrepov za preprečitev nepooblaščenega zbiranja ali kopiranja podatkov za elektronsko podpisovanje s svoje strani ali s strani tretjega (33. člen);

14. navkljub prepovedi opravljanja dejavnosti s strani ministrstva dejavnost še naprej opravlja (41. člen);

15. neupravičeno uporablja označbo akreditiranega overitelja (42. člen).

(2) Z globo od 50.000 tolarjev do 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Če je overitelj posameznik, se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo od 100.000 tolarjev do 300.000 tolarjev.

48. člen

Z globo od 50.000 tolarjev do 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek imetnik potrdila oziroma njegova odgovorna oseba, če gre za pravno osebo ali samostojnega podjetnika posameznika, če:

1. ne zahteva preklica potrdila ali kvalificiranega potrdila (22. člen);
2. uporablja podatke za elektronsko podpisovanje v nasprotju z zahtevami tega zakona in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih predpisov (22. člen).

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

Predlaga se skrajšani postopek obravnave predloga zakona v Državnem zboru RS na podlagi prve alineje prvega odstavka 142. člena Poslovnika Državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07-uradno prečiščeno besedilo). Pri predlaganih spremembah in dopolnitvah gre za manj zahtevne spremembe in dopolnitve zakona (prva alineja prvega odstavka 142. člena Poslovnika Državnega zbora). S predlogom tega zakona se namreč odpravljajo le nekatere nejasnosti in pomanjkljivosti, ki so se pokazale pri izvajanju samega zakona, hkrati pa se v slovensko področno zakonodajo vključuje institut nacionalnega programa informacijske družbe.

VI. PRILOGE

- **osnutek podzakonskega predpisa, katerega izdajo določa predlog zakona**

OSNUTEK

Na podlagi 18. in 18. a člena Zakona o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu (Uradni list RS, št. 57/00, 30/01 in ....) izdaja minister, pristojen za informacijsko družbo

PRAVILNIK o prigrisatvi overiteljev in vodenju registra overiteljev v Republiki Sloveniji

1. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(1) Pravilnik ureja vsebino in obliko prigrisatve začetka, spremembe ali prenehanja opravljanja dejavnosti overitelja in vsake storitve overjanja, vpis v elektronski javni register overiteljev v Republiki

Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: register) in vodenje tega registra.

(2) Pravilnik določa tudi obliko in vsebino potrdila o vpisu v register.

2. člen

(1) Naloge v zvezi z vodenjem registra opravlja ministrstvo, pristojno za informacijsko družbo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

3. člen

(1) Posamezni izrazi, uporabljeni v tem pravilniku, pomenijo:

1. »ime storitve« je kratko ime storitve;
2. »klasifikacija in različica javnega dela notranjih pravil overitelja« je navedba C. P. O. I. D. in njena zaporedna številka;
3. »opis storitve« je kratka opredelitev storitve z bistvenimi značilnostmi, ki popisuje njeno namembnost (zakaj se uporablja), uporabnost (komu je namenjena) in omejitev uporabe potrdil ali storitve;
4. »vrsta potrdila« je lahko kvalificirano potrdilo ali časovni žig;
5. »podatki o imeniku potrdil« so podatki o lokaciji in načinu dostopa do imenika;
6. »register preklicanih potrdil« so podatki o lokaciji in načinu dostopa do registra ter podatki o tehnoloških značilnostih potrdila ali časovnega žiga. Zahtevani podatki vključujejo uporabljene algoritme šifriranja in dolžino ključev za šifriranje;
7. »pooblaščen oseba« je javni uslužbenec ministrstva, ki ga minister, pristojen za informacijsko družbo, pooblasti za vodenje registra overiteljev.

(2) Drugi izrazi, uporabljeni v tem pravilniku, imajo enak pomen, kakor je določen v Zakonu o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu (Uradni list RS, št. 98/2004 – UPB1, v nadaljnjem besedilu: zakon).

2. PRIJAVA V REGISTER

4. člen

(1) Overitelj mora začetek ali spremembo opravljanja dejavnosti in vsake storitve overjanja najmanj osem dni pred začetkom priglasiti ministrstvu na predpisanem obrazcu, ki je del in priloga 1 tega pravilnika ter je objavljen tudi na spletni strani ministrstva.

(2) Overitelj mora predvideno prenehanje opravljanja dejavnosti priglasiti ministrstvu v pisni obliki na obrazcu, ki je del in priloga 2 tega pravilnika. Opisati mora tudi, ali je zagotovil, da vse pravice in obveznosti glede izdanih potrdil prevzame drug overitelj, oziroma ali je, če tega prevzema ni, zagotovil, da so vsa veljavna potrdila preklicana. Overitelj mora predložiti še podatke o izročitvi dokumentacije, ki jo je doslej vodil, bodisi drugemu overitelju, ki bo prevzel vse njegove pravice in obveznosti glede izdanih potrdil, bodisi ministrstvu, če takega overitelja ni.

(3) Obrazec vsebuje tudi izjavo, s katero overitelj jamči, da so podatki, ki jih je navedel v priglasitvi, resnični in popolni.

5. člen

(1) Iz obrazca iz prejšnjega člena ministrstvo pridobi te podatke:

1. podatki o overitelju:

- ime overitelja,
- firma oziroma osebno ime osebe, ki opravlja dejavnost overitelja,

- sedež oziroma stalno prebivališče osebe, ki opravlja dejavnost overitelja,
  - elektronski poštni in spletni naslov overitelja,
  - številka telefona in telefaksa overitelja;
2. podatki o digitalnem potrdilu overitelja:
- ime digitalnega potrdila overitelja,
  - enolično ime digitalnega potrdila overitelja,
  - serijska številka digitalnega potrdila overitelja,
  - dolžina ključa,
  - potrdilo overitelja v PEM-kodirani obliki der,
  - veljavnost potrdila,
  - namen uporabe potrdila;
3. podatki o vsaki prijavljeni storitvi:
- ime storitve,
  - serijska številka digitalnega potrdila overitelja, ki se uporablja za opravljanje storitve,
  - naslov dokumenta z javnim delom notranjih pravil overitelja,
  - klasifikacija z različico javnega dela notranjih pravil overitelja (C. P. O. I. D.),
  - spletni naslov, na katerem je javni del notranjih pravil overitelja javno dostopen v elektronski obliki,
  - opis storitve,
  - za vsak C. P. O. I. D.:
    - a. vrsta potrdil,
    - b. podatek o hranjenju potrdil na napravi za varno tvorjenje podpisov,
    - c. uporabniki potrdil,
    - d. uporaba potrdil,
  - podatki o imeniku potrdil,
  - podatki o registru preklicanih potrdil,
  - podatki o tehnoloških značilnostih potrdila ali časovnega žiga,
  - pogostost osveževanja imenika in registra preklicanih potrdil, če obstajata,
  - naslov in kontaktni podatki o službi za preklic ali drugi dežurni službi overitelja,
  - naslov in kontaktni podatki o prijavnih službah overitelja, o postopku in načinu preverjanja identitete imetnikov potrdil,
  - rok veljavnosti izdanih potrdil,
  - začetek opravljanja storitve,
  - konec opravljanja storitve.

6. člen

- (1) Če bo overitelj izdajal kvalificirana potrdila, mora priglasitev vsebovati še te podatke:
1. število, izobrazba in usposobljenost overiteljevih zaposlenih,
  2. dokaz o sklenjenem obveznem zavarovanju,
  3. ali je iz potrdila neposredno razvidno, da gre za kvalificirano potrdilo,
  4. ali je iz potrdila neposredno razvidno, da je shranjeno na napravi za varno tvorjenje podpisov,
  5. ali potrdilo vključuje eno od identifikacijskih oznak politike potrdila, opredeljenih v standardu ETSI TS 101 456.

7. člen

- (1) Ustrezno izpolnjenemu obrazcu iz 4. člena tega pravilnika je treba priložiti javni del notranjih pravil overitelja.
- (2) Priložena dokumentacija ostane po preverjanju v arhivu ministrstva.
- (3) Dokumentacija, ki je zaupna na podlagi veljavnih predpisov ali upravičene zahteve overitelja, se varuje kot uradna tajnost.

8. člen

(1) Ministrstvo v sedmih dneh po prejemu popolne priglasitve vpiše overitelja v register in mu hkrati pošlje potrdilo o tem vpisu.

9. člen

(1) Potrdilo o vpisu v register ni upravni akt in vsebuje izpis stanja overitelja, kakršno je razvidno iz registra, ter ga ministrstvo izda po prejemu priglasitve.

(2) Potrdilo o vpisu v register vsebuje:

1. ime in naslov za fizične osebe;
2. firmo in sedež za pravne osebe;
3. podatke o digitalnih potrdilih overitelja;
4. podatke o vsaki storitvi overjanja, ki jo overitelj izvaja;
5. vpisno številko iz registra.

10. člen

(1) Kakršnokoli spremembo podatkov v priglasitvi ali v javnem delu notranjih pravil overitelja je treba takoj pisno ali elektronsko prijaviti ministrstvu na predpisanem obrazcu 2, ki je objavljen tudi na spletni strani ministrstva.

(2) Pooblaščen osebna prijavljeno spremembo prouči in odloči, ali je zaradi nje treba popraviti navedbe v registru.

(3) Če se izve za spremembo pomembnejših podatkov o overitelju ali pomembnejših podatkov iz priglasitve ali iz priložene dokumentacije, pooblaščen osebna po uradni dolžnosti začne postopek v skladu s prejšnjim odstavkom in o tem obvesti overitelja.

3. VODENJE REGISTRA

11. člen

(1) Register vsebuje podatke o overitelju, o digitalnih potrdilih overitelja in o vsaki prijavljeni storitvi overitelja iz 5. člena tega pravilnika ter pri izdajanju kvalificiranih potrdil tudi podatke iz 6. člena tega pravilnika.

12. člen

(1) Ministrstvo vodi register overiteljev v elektronski obliki. Register podpisuje z varnim elektronskim podpisom pooblaščen osebna.

(2) Podatki v registru se osvežijo nemudoma po izdaji potrdila o vpisu v register.

13. člen

(1) Register se vodi v slovenskem in angleškem jeziku.

14. člen

(1) Če se predvideni datum začetka ali spremembe zagotavljanja dejavnosti ter vsake storitve overjanja spremeni, mora biti ministrstvo o tem obveščeno pred predvidenim datumom.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

15. člen

Ministrstvo vzpostavi register v skladu s tem pravilnikom v petnajstih dneh od začetka veljavnosti slednjega.

16. člen

Overitelje, ki so svojo dejavnost prijavili pred začetkom veljavnosti tega pravilnika, pooblaščen oseba skladno z njegovim 5. členom po uradni dolžnosti pozove k predložitvi manjkajočih podatkov za vpis v register.

17. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o prijavi overiteljev in vodenju registra overiteljev v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 99/2001 in 42/2007).

18. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Priloga 1: Podatki o overitelju

Priloga 2: Prijava predloga spremembe vpisa v registru

[EVA: 2010-3211-0002]

OBRAZLOŽITEV

I. UVOD

1. Pravna podlaga za izdajo predpisa

Pravna podlaga za izdajo pravilnika o priglasitvi overiteljev in vodenju registra overiteljev v Republiki Sloveniji (v nadaljevanju: pravilnik) je 18. a člen Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu, ki določa zahteve, ki morajo biti izpolnjene za priglasitev opravljanja dejavnosti overitelja pri ministrstvu, ki zaradi uradne evidence vodi elektronski javni register overiteljev v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: register overiteljev).

2. Rok za izdajo predpisa

Rok za izdajo pravilnika je določen v 25. členu Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu, in sicer mora biti le ta sprejet v šestih mesecih po uveljavitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu.

3. Splošna obrazložitev v zvezi s predlogom predpisa, če je potrebna.

Svojo dejavnost overitelj lahko začne izvajati brez posebnega dovoljenja. Zakon o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu zahteva le prijavo na ministrstvo, pristojno za informacijsko družbo, ki zaradi uradne evidence vodi elektronski javni register overiteljev. Zaradi boljše uskladitve s preneseno direktivo, ki v 3. členu določa, da »države članice opravljanja storitev overjanja ne smejo pogojevati z nobenim predhodnim dovoljenjem«, sta po zgledu zakona, ki ureja elektronske komunikacije, in zakona, ki ureja pošto, opredeljena obvezna vsebina priglasitve in postopek vpisa v register overiteljev v Republiki Sloveniji. Vsebino podatkov najprej določa že sam zakon (podatki o overitelju, podatki o digitalnih potrdilih overitelja in podatki o opravljeni storitvi), natančnejši podatki, ki se ne uvrščajo med osebne podatke, pa so zato prepuščeni določanju v pravilniku.

4. Predstavitev presoje posledic na posamezna področja, če te niso mogle biti celovito predstavljene v predlogu zakona.

/

5. Izjava o skladnosti predloga predpisa s pravnimi akti Evropske unije in korelacijska tabela, če gre za prenos direktive.

/

II. VSEBINSKA OBRAZLOŽITEV PREDLAGANIH REŠITEV

S pravilnikom se podrobneje določa vsebina in oblika priglasitve začetka, spremembe ali prenehanja opravljanja dejavnosti overitelja in vsake storitve overjanja, vpis v javni register overiteljev ter vsebina potrdila o vpisu v register. Naloge v zvezi z vodenjem registra opravlja ministrstvo, pristojno za informacijsko družbo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo). Register vsebuje podatke o overitelju, o digitalnih potrdilih overitelja in o vsaki prijavljeni storitvi overitelja iz 5. člena tega pravilnika ter pri izdajanju kvalificiranih potrdil tudi podatke iz 6. člena tega pravilnika.

Overitelj mora začetek ali spremembo opravljanja dejavnosti in vsake storitve overjanja najmanj osem dni pred začetkom priglasiti ministrstvu. Tudi predvideno prenehanje opravljanja dejavnosti mora overitelj priglasiti ministrstvu v pisni obliki. Opisati mora tudi, ali je zagotovil, da vse pravice in obveznosti glede izdanih potrdil prevzame drug overitelj, oziroma ali je, če tega prevzema ni, zagotovil, da so vsa veljavna potrdila preklicana. Overitelj mora predložiti še podatke o izročitvi dokumentacije, ki jo je doslej vodil, bodisi drugemu overitelju, ki bo prevzel vse njegove pravice in obveznosti glede izdanih potrdil, bodisi ministrstvu, če takega overitelja ni.

Skladno z drugim odstavkom 18. a člena Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu, ki določa, da je v priglasitvi treba navesti podatke o overitelju, podatke o digitalnih potrdilih overitelja in podatke o vsaki prijavljeni storitvi, ta pravilnik podrobneje določa, katere podatke posreduje overitelj ministrstvu ob priglasitvi, natančnejši podatki, ki se ne uvrščajo med osebne podatke, pa so zato prepuščeni določanju v pravilniku.

Ministrstvo v sedmih dneh po prejemu priglasitve z vsemi potrebnimi podatki vpiše overitelja v register overiteljev ter mu hkrati pošlje potrdilo o tem vpisu. Potrdilo ni upravni akt ter samo po sebi ne ustvarja pravic in obveznosti po tem zakonu.

Ministrstvo mora vzpostaviti register v skladu s tem pravilnikom v petnajstih dneh od začetka veljavnosti slednjega. Kot rok za začetek veljavnosti tega pravilnika pa je določen običajen petnajst dnevni rok po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

